Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 207/2009

av den 26 februari 2009

om gemenskapsvarumärken

(kodifierad version)

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 78, 24.3.2009, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**A1**	Kroatiens anslutningsfördraget (2012)	L 112	21	24.4.2012

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 207/2009

av den 26 februari 2009

om gemenskapsvarumärken

(kodifierad version)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]), och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken ([2]) har ändrats flera gånger ([3]) på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) En harmonisk utveckling av de ekonomiska aktiviteterna bör främjas i hela gemenskapen, liksom en fortsatt och balanserad tillväxt genom förverkligandet av en väl fungerande inre marknad med villkor som motsvarar de på en nationell marknad. För att kunna förverkliga en sådan marknad och stärka dess enhetlighet, krävs det inte bara att hindren för den fria rörligheten för varor och tjänster avskaffas och att det införs en ordning som säkerställer att konkurrensen inte snedvrids, utan också att de rättsliga förhållandena är sådana att företagen utan dröjsmål kan anpassa tillverkningen och distributionen av varor eller tillhandahållandet av tjänster till gemenskapens förhållanden. Bland de medel som företagen bör ha tillgång till för att kunna genomföra detta, återfinns varumärken som gör det möjligt att särskilja företags varor och tjänster på samma sätt inom hela gemenskapen, oavsett gränser.

(3) För att fullfölja gemenskapens ovan nämnda mål förefaller det nödvändigt att tillhandahålla en gemenskapsordning för varumärken som innebär att företag genom ett enda förfarande kan förvärva gemenskapsvarumärken som åtnjuter samma skydd och får rättsverkan i hela gemenskapen. Principen om gemenskapsvarumärkens enhetliga karaktär bör gälla om inget annat sägs i denna förordning.

(4) Tillnärmning av nationell lagstiftning är inte tillräckligt för att avskaffa det hinder i form av territoriell begränsning av de rättigheter som medlemsstaternas respektive lagstiftning ger varumärkesinnehavare. För att företagen ska ha möjlighet att bedriva sin verksamhet utan begränsningar på hela den inre marknaden krävs det varumärken som regleras med hjälp av enhetliga gemenskapsbestämmelser vilka är direkt tillämpliga i alla medlemsstater.

([1]) EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 79.
([2]) EGT L 11, 14.1.1994, s. 1.
([3]) Se bilaga I.

▼B

(5) Eftersom fördraget inte innehåller särskilda befogenheter för att skapa sådana rättsakter, bör artikel 308 i fördraget tillämpas.

(6) Gemenskapsbestämmelser om varumärken kan dock inte ersätta medlemsstaternas varumärkeslagar. Det förefaller i själva verket inte vara rimligt att företagen ska vara skyldiga att ansöka om att deras varumärken registreras som gemenskapsvarumärken, eftersom nationella varumärken även i fortsättningen kommer att vara nödvändiga för de företag som inte vill att deras varumärken ska vara skyddade på gemenskapsnivå.

(7) Rätten till ett gemenskapsvarumärke kan endast förvärvas genom registrering och sådan ska vägras särskilt om varumärket saknar särskiljningsförmåga, om det är olagligt eller om äldre rättigheter hindrar registrering.

(8) Det skydd som följer av gemenskapsvarumärket, vars funktion framför allt är att garantera att varumärket anger ursprunget, bör vara absolut om det råder identitet mellan varumärket och tecknet och mellan varorna eller tjänsterna. Skyddet bör också gälla vid likhet mellan varumärket och tecknet och mellan varorna eller tjänsterna. Begreppet likhet bör tolkas i förhållande till risken för förväxling. En särskild förutsättning för skydd bör vara att det finns en risk för förväxling. Denna risk bör bedömas mot bakgrund av en lång rad faktorer, särskilt i hur hög grad varumärket är känt på marknaden, den association som det använda eller registrerade tecknet framkallar, graden av likhet mellan varumärket och tecknet samt mellan de ifrågavarande varorna eller tjänsterna.

(9) Det följer av principen om fri rörlighet för varor att innehavaren av ett gemenskapsvarumärke inte ska ha rätt att förbjuda att tredje man använder det när det gäller varor som har satts i omlopp inom gemenskapen med detta varumärke, antingen av innehavaren själv eller med dennes medgivande, om det inte finns väl grundade skäl för innehavaren att motsätta sig fortsatt marknadsföring av varorna.

(10) Det är endast berättigat att skydda gemenskapsvarumärken och att skydda äldre registrerade varumärken mot gemenskapsvarumärken i den utsträckning som dessa varumärken faktiskt används.

(11) Ett gemenskapsvarumärke bör kunna anses som ett särskilt förmögenhetsobjekt utan samband med det företag vars varor och tjänster det betecknar. Varumärket bör därför kunna överlåtas under förutsättning att allmänheten inte vilseleds genom överlåtelsen. Det bör vidare kunna ställas som säkerhet till förmån för tredje man eller bli föremål för licenser.

(12) Det behövs en administrativ ordning på gemenskapsnivå för att de varumärkesbestämmelser som införs genom denna förordning ska kunna tillämpas på alla varumärken. Det är därför nödvändigt att det, inom ramen för gemenskapens nuvarande institutionella struktur och fördelning av befogenheter, tillhandahålls en byrå för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) som tekniskt sett är självständig och som är tillräckligt oberoende i rättsligt, administrativt och ekonomiskt hänseende. Av denna anledning är det nödvändigt och lämpligt att

▼B

byrån får ställning som ett gemenskapsorgan som är juridisk person och med de genomförandebefogenheter som anges i denna förordning, inom ramen för gemenskapsrätten och utan att det påverkar de befogenheter som gemenskapens institutioner har.

(13) Det är nödvändigt att säkerställa att de parter som berörs av de beslut som fattas av byrån åtnjuter ett rättsligt skydd som är anpassat till varumärkesrättens särskilda karaktär. För detta ändamål bör granskarnas och de olika enheternas beslut kunna överklagas. Om den enhet vars beslut det förs talan mot inte ändrar sitt beslut bör den överlämna frågan till byråns överklagandenämnd för beslut. Beslut fattade av överklagandenämnden ska i sin tur kunna överklagas till Europeiska gemenskapernas domstol, som ska ha behörighet att såväl ogiltigförklara som ändra det beslut mot vilket talan förts.

(14) Enligt artikel 225.1 första stycket i EG-fördraget ska Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt vara behörig att i första instans pröva och avgöra de ärenden särskilt som anges i artikel 230 i EG-fördraget med undantag av de som tilldelats en särskild rättsinstans och de som enligt stadgan faller under domstolens behörighet. Den behörighet som genom denna förordning tilläggs Europeiska gemenskapernas domstol att ogiltigförklara och ändra besluten av överklagandenämnden bör därför utövas i första instans av förstainstansrätten.

(15) För att förstärka skyddet för gemenskapsvarumärken bör medlemsstaterna med beaktande av sina egna nationella system utse så få nationella domstolar i första och andra instans som möjligt, vilka ska ha behörighet att ta upp frågor om intrång i och giltighet av gemenskapsvarumärken.

(16) Det är absolut nödvändigt att de beslut som avser giltighet av och intrång i gemenskapsvarumärken får rättsverkan i och omfattar hela gemenskapen eftersom det är det enda sättet att förhindra motstridiga beslut från domstolarna och byrån och för att säkerställa den enhetliga karaktären hos gemenskapsvarumärkena. Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([1]) bör tillämpas i alla mål rörande gemenskapsvarumärken, om inte annat anges i den här förordningen.

(17) I mål mellan samma parter avseende samma sak rörande ett gemenskapsvarumärke och parallella nationella varumärken bör motstridiga avgöranden undvikas. När talan väcks i flera fall i en och samma medlemsstat bör därför medlen för att uppnå detta syfte sökas i de nationella rättegångsreglerna, vilka inte påverkas av denna förordning, men om talan väcks i flera fall i olika medlemsstater, synes de bestämmelser som bygger på bestämmelserna i förordning (EG) nr 44/2001 om litispendens och konnexitet vara lämpliga.

([1]) EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

▼B

(18) För att säkerställa att byrån är fullständigt oberoende och självständig får det anses nödvändigt att den ges en egen budget vars intäkter huvudsakligen härrör från avgifter att betalas av dem som använder systemet. Gemenskapens budgetförfarande bör emellertid tillämpas när det gäller anslag från Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Vidare bör räkenskaperna granskas av revisionsrätten.

(19) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning, särskilt en avgiftsförordning och tillämpningsföreskrifter, bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Gemenskapsvarumärke

1. Varumärken för varor eller tjänster som registrerats i enlighet med bestämmelserna i denna förordning kallas nedan *gemenskapsvarumärken*.

2. Ett gemenskapsvarumärke ska ha en enhetlig karaktär. Det ska ha samma rättsverkan i hela gemenskapen: det får inte registreras, överlåtas eller avstås ifrån eller bli föremål för beslut om upphävande av innehavarens rättigheter eller förklaras ogiltigt, inte heller får dess användning förbjudas om det inte gäller för hela gemenskapen. Denna princip ska gälla om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Artikel 2

Byrån

En byrå för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), nedan kallad *byrån*, upprättas härmed.

Artikel 3

Rättslig handlingsförmåga

Med juridiska personer ska i denna förordning avses företag, samfund eller annan juridisk enhet som enligt den lag som reglerar dess ställning har rätt att i eget namn inneha rättigheter och skyldigheter av samtliga slag, att ingå avtal eller utöva andra rättshandlingar och föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

AVDELNING II

BESTÄMMELSER OM VARUMÄRKEN

AVSNITT 1

Definition och förvärv av gemenskapsvarumärke

Artikel 4

Tecken som kan utgöra ett gemenskapsvarumärke

Ett gemenskapsvarumärke kan utgöras av alla tecken som kan återges grafiskt, särskilt ord, inbegripet personnamn, figurer, bokstäver, siffror, formen på en vara eller dess förpackning, förutsatt att tecknet i fråga kan särskilja ett företags varor eller tjänster från andra företags.

Artikel 5

Innehavare av gemenskapsvarumärken

Gemenskapsvarumärken kan innehas av fysiska och juridiska personer, däribland myndigheter och andra offentliga organ.

Artikel 6

Förvärv av rätt till gemenskapsvarumärke

Ett gemenskapsvarumärke förvärvas genom registrering.

Artikel 7

Absoluta registreringshinder

1. Följande får inte registreras:

a) Tecken som inte uppfyller kraven i artikel 4.

b) Varumärken som saknar särskiljningsförmåga.

c) Varumärken som endast består av tecken eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tiden för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna.

d) Varumärken som består av endast tecken eller upplysningar vilka i det dagliga språkbruket eller enligt branschens vedertagna handelsbruk kommit att bli en sedvanlig beteckning för varan eller tjänsten.

e) Tecken som endast består av

   i) en form som följer av varans art,

   ii) en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat,

   iii) en form som ger varan ett betydande värde.

f) Varumärken som strider mot allmän ordning eller mot allmän moral.

▼B

g) Varumärken som är ägnade att vilseleda allmänheten t.ex. med avseende på varans eller tjänstens art, kvalitet eller geografiska ursprung.

h) Varumärken som inte har godkänts av behöriga myndigheter och som ska vägras registrering i enlighet med artikel 6b i Pariskonventionen för industriellt rättsskydd, nedan kallad *Pariskonventionen*.

i) Varumärken som innehåller andra tecken, emblem eller vapen än dem som omfattas av artikel 6b i Pariskonventionen och som är av särskilt allmänt intresse, om inte vederbörande myndigheter godkänt deras registrering.

j) Varumärken för viner som innehåller eller består av en geografisk beteckning som identifierar vin eller varumärken för spritdrycker som innehåller eller består av en geografisk beteckning som identifierar sprit när dessa viner och spritdrycker inte har detta ursprung.

k) Varumärken som innehåller eller består av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som registrerats i överensstämmelse med rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([1]), när de svarar mot något av de fall som avses i artikel 13 i den förordningen och som avser samma slags produkt, om ansökan om registrering av varumärket inlämnats efter det att ansökan om registrering av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen inlämnats till kommissionen.

2. Punkt 1 ska tillämpas även om registreringshindren endast finns i endast en del av gemenskapen.

3. Punkterna 1 b, c och d ska inte tillämpas om varumärket till följd av dess användning har uppnått en särskiljningsförmåga i fråga om de varor eller tjänster för vilka det ansöks om registrering.

Artikel 8

Relativa registreringshinder

1. Om innehavaren av ett äldre varumärke invänder ska det varumärke som ansökan gäller inte kunna registreras

a) om det är identiskt med det äldre varumärket och de varor eller tjänster som varumärket har ansökts för är identiska med de varor eller tjänster för vilka det äldre varumärket är skyddat,

b) om det – på grund av att det är identiskt med eller liknar det äldre varumärket och de varor eller tjänster som omfattas av varumärkena är identiska eller är av liknande slag – föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem inom det område där det äldre varumärket är skyddat, inbegripet risken för att varumärket associeras med det äldre varumärket.

([1]) EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

▼B

2. Med *äldre varumärken* avses i punkt 1

a) följande kategorier av varumärken för vilka ansökan om registrering gjorts tidigare än ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket, med vederbörlig hänsyn tagen till de anspråk som kan göras på prioritet för dessa varumärken:

   i) Gemenskapsvarumärken.

   ii) Varumärken som har registrerats i en medlemsstat eller, vad avser Belgien, Luxemburg eller Nederländerna, hos Benelux byrå för immateriell äganderätt.

   iii) Varumärken som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i medlemsstaten i fråga.

   iv) Varumärken som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i gemenskapen.

b) Ansökan om varumärken som avses i a under förutsättning att de registreras.

c) Varumärken som, vid tidpunkten för ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke eller, i förekommande fall, vid tidpunkten för begäran om prioritet med avseende på ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket, är välkända i en medlemsstat, i den betydelse som ordet välkänt ges i artikel 6a i Pariskonventionen.

3. Efter invändning från varumärkesinnehavaren får ett varumärke inte registreras när ett ombud eller en företrädare för varumärkesinnehavaren ansöker om registrering av detta i sitt eget namn utan innehavarens medgivande om ombudet eller företrädaren inte kan visa fog för sitt handlande.

4. Efter invändning från innehavaren av ett icke registrerat varumärke eller av ett annat tecken som används i näringsverksamhet i mer än bara lokal omfattning, får det varumärke som ansökan avser inte registreras om och i den mån det finns gemenskapslagstiftning eller tillämplig nationell lagstiftning om detta tecken:

a) Rätten till tecknet har förvärvats före tidpunkten för ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket eller i förekommande fall tidpunkten för den prioritet som åberopas som grund för ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket eller,

b) tecknet ger innehavaren rätt att förbjuda användning av ett yngre varumärke.

5. Dessutom gäller att, efter invändning från innehavaren av ett äldre varumärke enligt punkt 2, det varumärke som ansökan om registrering avser inte får registreras om det är identiskt med eller liknar det äldre varumärket och avses bli registrerat för varor eller tjänster som inte liknar dem för vilka det äldre varumärket är registrerat, när – i fråga om ett äldre gemenskapsvarumärke – det är känt i gemenskapen, eller, när – i fråga om ett äldre nationellt varumärke – det är känt i medlemsstaten i fråga, och användningen av det varumärke som ansökan avser utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till förfång för det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.

▼B

AVSNITT 2

Gemenskapsvarumärkens rättsverkan

Artikel 9

Rättigheter som är knutna till ett gemenskapsvarumärke

1. Ett gemenskapsvarumärke ger innehavaren ensamrätt. Innehavaren har rätt att förhindra tredje man som inte har hans medgivande att i näringsverksamhet använda

a) ett tecken som är identiskt med gemenskapsvarumärket för varor och tjänster som är identiska med dem för vilka gemenskapsvarumärket är registrerat,

b) ett tecken som är identiskt med eller liknar gemenskapsvarumärket om de varor eller tjänster som omfattas av varumärket är identiska med eller av liknande slag som dem som omfattas av tecknet, och detta kan leda till förväxling hos allmänheten, inbegripet risken för association mellan tecknet och varumärket,

c) ett tecken som är identiskt med eller liknar gemenskapsvarumärket med avseende även på varor och tjänster av annat slag än dem för vilka gemenskapsvarumärket är registrerat, om detta är känt i gemenskapen och om användningen av tecknet utan skälig anledning drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för gemenskapsvarumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.

2. Bland annat kan följande förbjudas enligt punkt 1:

a) Att anbringa tecknet på varor eller deras förpackning.

b) Att utbjuda varor till försäljning, marknadsföra dem eller lagra dem för dessa ändamål eller utbjuda eller tillhandahålla tjänster under tecknet.

c) Att importera eller exportera varor under tecknet.

d) Att använda tecknet på affärshandlingar och i reklam.

3. De rättigheter som är knutna till gemenskapsvarumärket ska gälla i förhållande till tredje man från dagen för offentliggörandet av varumärkets registrering. Skälig ersättning får emellertid krävas beträffande handlingar som företas efter offentliggörandet av en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke, om handlingen efter offentliggörandet av registrering av varumärket skulle vara förbjuden på grund av detta offentliggörande. Den domstol vid vilken talan har anhängiggjorts får inte avgöra målet förrän registreringen har offentliggjorts.

Artikel 10

Återgivande av gemenskapsvarumärken i lexikon

Om återgivningen av ett gemenskapsvarumärke i ett lexikon, en encyklopedi eller ett liknande uppslagsverk ger intryck av att varumärket utgör en generisk benämning på varor eller tjänster för vilka varumärket är registrerat, ska utgivaren av verket på begäran av innehavaren av gemenskapsvarumärket se till att återgivningen av varumärket senast i nästa utgåva av verket åtföljs av uppgift om att det är ett registrerat varumärke.

▼B

Artikel 11

Förbud att använda ett gemenskapsvarumärke som är registrerat i ett ombuds eller en företrädares namn

När ett gemenskapsvarumärke är registrerat i ett ombuds eller en företrädares namn för den som innehar detta varumärke, utan innehavarens tillstånd, ska denne ha rätt att invända mot att hans ombud eller företrädare använder hans varumärke, om han inte har gett tillstånd till sådan användning, med mindre ombudet eller företrädaren kan visa fog för sitt handlande.

Artikel 12

Begränsningar av ett gemenskapsvarumärkes rättsverkan

Gemenskapsvarumärket ger inte innehavaren rätt att förhindra tredje man att i näringsverksamhet använda

a) sitt eget namn eller adress,

b) uppgifter om varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda ändamål, värde, geografiska ursprung, tidpunkten för framställandet eller andra egenskaper,

c) varumärket om det är nödvändigt för att ange en varas eller en tjänsts avsedda ändamål, särskilt som tillbehör eller reservdelar,

förutsatt att tredje man handlar i enlighet med god affärssed.

Artikel 13

Konsumtion av de rättigheter som är knutna till ett gemenskapsvarumärke

1. Ett gemenskapsvarumärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda användningen av varumärket för varor som av innehavaren eller med hans medgivande har släppts ut på marknaden under varumärket inom gemenskapen.

2. Punkt 1 ska inte gälla när innehavaren har skälig grund att motsätta sig fortsatt marknadsföring av varorna, särskilt när varornas beskaffenhet har förändrats eller försämrats efter att de har släppts ut på marknaden.

Artikel 14

Kompletterande tillämpning av nationell rätt om intrång

1. Gemenskapsvarumärkens rättsverkan ska endast fastställas utifrån bestämmelserna i denna förordning. I övrigt ska intrång i ett gemenskapsvarumärke regleras enligt nationell rätt om intrång i ett nationellt varumärke i enlighet med bestämmelserna i avdelning X.

2. Denna förordning ska inte hindra att talan väcks om ett gemenskapsvarumärke på grundval av medlemsstaternas bestämmelser om bl.a. skadeståndsansvar och illojal konkurrens.

▼B

3. Tillämpliga förfaranderegler ska bestämmas i enlighet med avdelning X.

AVSNITT 3

Bruk av gemenskapsvarumärken

Artikel 15

Bruk av gemenskapsvarumärken

1. Om innehavaren av varumärket inte inom fem år efter registrering har gjort verkligt bruk av gemenskapsvarumärket i gemenskapen för de varor eller tjänster för vilka det registrerats, eller om sådant bruk inte skett inom en period av fem år i följd, ska gemenskapsvarumärket bli föremål för de sanktioner som bestäms i denna förordning, under förutsättning att det inte finns skälig grund för att gemenskapsvarumärket inte använts.

Med sådant bruk som avses i första stycket likställs

a) att gemenskapsvarumärket brukas i en form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskiljande egenskaper så som det registrerats,

b) att gemenskapsvarumärket i gemenskapen anbringas på varor eller deras emballage endast för exportändamål.

2. Bruk av gemenskapsvarumärket med innehavarens medgivande ska anses utgöra bruk av innehavaren.

AVSNITT 4

Gemenskapsvarumärken som förmögenhetsobjekt

Artikel 16

Gemenskapsvarumärkens likställighet med nationella varumärken

1. Om annat inte följer av artiklarna 17–24 ska ett gemenskapsvarumärke som förmögenhetsobjekt i sin helhet och för hela gemenskapsområdet anses som ett nationellt varumärke som registrerats i den medlemsstat i vilken enligt registret över gemenskapsvarumärken

a) innehavaren har sitt säte eller sitt hemvist vid tidpunkten i fråga, eller

b) om punkt a inte är tillämplig, innehavaren har ett driftsställe vid tidpunkten i fråga.

2. I andra fall än de som anges i punkt 1 ska den i punkt 1 avsedda medlemsstaten vara den medlemsstat i vilken byrån har sitt säte.

3. Om två eller flera personer är införda i registret över gemenskapsvarumärken som gemensamma innehavare, ska punkt 1 gälla den av innehavarna som nämns först. Kan punkt 1 inte tillämpas på denna innehavare, ska den gälla för de därefter upptagna gemensamma innehavarna i den ordning som de nämns. Kan punkt 1 inte tillämpas på någon av de gemensamma innehavarna ska punkt 2 tillämpas.

▼B

Artikel 17

Överlåtelse

1. Ett gemenskapsvarumärke får, oavsett om företaget överlåts, överlåtas för alla eller en del av de varor eller tjänster för vilka det är registrerat.

2. En överlåtelse av ett företag i sin helhet ska innefatta överlåtelse av gemenskapsvarumärket utom när det, i enlighet med den lag som ska tillämpas på överlåtelsen, föreligger ett avtal om det motsatta eller om detta klart framgår av omständigheterna. Denna bestämmelse ska tillämpas när det föreligger en avtalsenlig förpliktelse att överlåta företaget.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska en överlåtelse av gemenskapsvarumärket ske skriftligen och undertecknas av de avtalsslutande parterna, förutom när överlåtelsen är en följd av ett beslut av en domstol; i annat fall är överlåtelsen ogiltig.

4. Om det klart framgår av överlåtelsehandlingarna att gemenskapsvarumärket på grund av överlåtelsen kommer att kunna vilseleda allmänheten, särskilt angående arten, kvaliteten eller det geografiska ursprunget hos de varor och tjänster för vilka det är registrerat, ska byrån inte registrera överlåtelsen med mindre förvärvaren ger sitt medgivande till att begränsa registreringen av gemenskapsvarumärket till de varor och tjänster för vilka det inte är vilseledande.

5. En överlåtelse ska införas i registret och offentliggöras på begäran av en av parterna.

6. Innan överlåtelsen har införts i registret kan förvärvaren inte göra gällande de rättigheter som uppstår genom gemenskapsvarumärkets registrering.

7. Om det i förhållande till byrån finns frister som ska iakttas kan förvärvaren avge de förklaringar som behövs till denna så snart registreringsansökan om överlåtelsen har ingivits till byrån.

8. Alla handlingar som i enlighet med artikel 79 ska ställas till innehavaren av gemenskapsvarumärket ska adresseras till den person som är registrerad som innehavare.

Artikel 18

Överlåtelse av ett varumärke som är registrerat i ett ombuds namn

Om ett gemenskapsvarumärke har registrerats för ett ombud eller en företrädare för innehavaren utan dennes tillstånd ska innehavaren ha rätt att begära att registreringen överlåts till honom om inte ombudet eller företrädaren visar fog för sitt handlande.

Artikel 19

Sakrätt

1. Ett gemenskapsvarumärke kan utan samband med företaget ställas som säkerhet eller bli föremål för en begränsad sakrätt.

▼B

2. På begäran av en av parterna ska de rättigheter som avses i punkt 1 bli införda i registret och offentliggöras.

Artikel 20

Exekutiva åtgärder

1. Ett gemenskapsvarumärke kan bli föremål för exekutiva åtgärder.

2. När det gäller exekutiva åtgärder som avser ett gemenskapsvarumärke ska de domstolar och myndigheter i den medlemsstat som anges i artikel 16 ha exklusiv behörighet.

3. På begäran av en av parterna ska en exekutiv åtgärd bli införd i registret och offentliggöras.

Artikel 21

Insolvensförfaranden

1. Ett gemenskapsvarumärke kan endast ingå i sådana insolvensförfaranden som inleds i den medlemsstat på vars territorium gäldenärens huvudsakliga intressen finns.

Om gäldenären är ett försäkringsföretag eller ett kreditinstitut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag ([1]) respektive Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut ([2]) får ett gemenskapsvarumärke dock endast ingå i sådana insolvensförfaranden som inleds i den medlemsstat där företaget eller institutet har auktoriserats.

2. Om flera personer gemensamt innehar ett gemenskapsvarumärke ska punkt 1 tillämpas på medinnehavarens andel.

3. Om ett gemenskapsvarumärke ingår i ett insolvensförfarande, ska detta på begäran av den behöriga nationella myndigheten noteras i registret och offentliggöras i den tidning om gemenskapsvarumärken som avses i artikel 89.

Artikel 22

Licens

1. Ett gemenskapsvarumärke kan bli föremål för licens för en del av eller alla de varor eller tjänster för vilka det är registrerat samt för hela eller viss del av gemenskapen. En licens kan vara exklusiv eller icke-exklusiv.

2. Innehavaren av ett gemenskapsvarumärke kan åberopa de till varumärket knutna rättigheterna gentemot en licenstagare som överträder en bestämmelse i licensavtalet med avseende på

a) licensens giltighetstid,

([1]) EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.
([2]) EGT L 125, 5.5.2001, s. 15.

▼B

b) den av registreringen skyddade formen som varumärket får använda,

c) arten av de varor eller tjänster för vilka licensen är utfärdad,

d) området inom vilket varumärket får användas, eller

e) kvaliteten på de av licenstagaren tillverkade varorna eller tillhandahållna tjänsterna.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i licensavtalet kan licenstagaren väcka talan om intrång i gemenskapsvarumärket endast om dess innehavare lämnar sitt medgivande till detta. Innehavaren av en exklusiv licens får dock väcka sådan talan om innehavaren av varumärket inte själv väcker talan om intrång i varumärket inom skälig tid efter underrättelse härom.

4. En licenstagare ska äga rätt att intervenera i det mål om intrång som innehavaren av gemenskapsvarumärket har inlett för att kunna erhålla skadestånd för den skada som han lidit.

5. På begäran av en av parterna ska uppgift om upplåtelse eller överlåtelse av en licens för ett gemenskapsvarumärke införas i registret och offentliggöras.

Artikel 23

Rättsverkan i förhållande till tredje man

1. De rättshandlingar angående ett gemenskapsvarumärke som anges i artiklarna 17, 19 och 22 ska inte äga rättsverkan i förhållande till tredje man i samtliga medlemsstater förrän efter de införts i registret. Emellertid ska en sådan rättshandling äga rättsverkan i förhållande till tredje man, innan den införts i registret, om denne har förvärvat rättigheter till varumärket efter det att rättshandlingen ägde rum men han kände till rättshandlingen vid tiden för rättigheternas förvärvande.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på en person som förvärvar ett gemenskapsvarumärke eller en rättighet till ett gemenskapsvarumärke genom att ett företag i sin helhet överlåts eller genom en annan generell övergång.

3. De i artikel 20 angivna rättshandlingarnas rättsverkan i förhållande till tredje man ska bestämmas av lagstiftningen i den medlemsstat som följer av artikel 16.

4. Till dess att för medlemsstaterna gemensamma bestämmelser om konkurs träder i kraft ska rättsverkan i förhållande till tredje man i en konkurs eller ett liknande förfarande bestämmas av lagstiftningen i den medlemsstat där ett sådant förfarande först har inletts enligt nationell lagstiftning eller enligt de konventioner som ska tillämpas på området.

▼B

Artikel 24

Ansökan om gemenskapsvarumärke som förmögenhetsobjekt

Artiklarna 16–23 ska tillämpas på ansökningar om gemenskapsvarumärken.

AVDELNING III

ANSÖKAN OM GEMENSKAPSVARUMÄRKE

AVSNITT 1

Ingivande av ansökan och krav beträffande sådan ansökan

Artikel 25

Ingivande av ansökan

1. En ansökan om gemenskapsvarumärke får efter sökandens eget val inges

a) till byrån,

b) till det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat eller till Benelux byrå för immateriell äganderätt. En ansökan som givits in på detta sätt ska ha samma rättsverkan som om den samma dag hade givits in till byrån.

2. När ansökan givits in till det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat eller till Benelux byrå för immateriell äganderätt ska denna myndighet vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att vidarebefordra ansökan till byrån inom två veckor från ingivandet. Den får ta ut en ansökningsavgift som inte överstiger de administrativa kostnaderna för att ta emot och vidarebefordra ansökan.

3. De i punkt 2 angivna ansökningarna som inkommer till byrån senare än två månader efter ingivandet ska anses ha ingivits den dag då ansökan inkom till byrån.

4. Tio år efter ikraftträdandet av förordning (EG) nr 40/94 ska kommissionen utarbeta en rapport om hur systemet med ingivande av ansökningar om gemenskapsvarumärken fungerar, i förekommande fall åtföljd av förslag till ändringar av detta system.

Artikel 26

Krav på ansökan

1. En ansökan om gemenskapsvarumärke ska innehålla

a) en anhållan om registrering av ett gemenskapsvarumärke,

b) uppgifter som gör det möjligt att fastslå sökandens identitet,

c) en förteckning över de varor eller tjänster för vilka registrering ansöks,

d) en återgivning av varumärket.

▼B

2. För en ansökan om gemenskapsvarumärke ska betalas ansökningsavgift och i förekommande fall en eller flera klassavgifter.

3. En ansökan om gemenskapsvarumärke ska uppfylla kraven i de tillämpningsföreskrifter som avses i artikel 162.1, nedan kallade *tillämpningsföreskrifterna*.

Artikel 27

Ansökningsdag

Ansökningsdag för en ansökan om ett gemenskapsvarumärke ska vara den dag då de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 26.1 givits in till byrån av sökanden eller, om ansökan har givits in till det centrala organet i en medlemsstat eller till Benelux byrå för immateriell äganderätt, till detta organ, under förutsättning att ansökningsavgiften betalats senast en månad efter ingivandet av ovan nämnda handlingar.

Artikel 28

Klassificering

De varor och tjänster för vilka det ansöks om registrering av gemenskapsvarumärke ska klassificeras i enlighet med det klassificeringssystem som anges i tillämpningsföreskrifterna.

AVSNITT 2

Prioritet

Artikel 29

Rätt till prioritet

1. En person som vederbörligen har givit in en ansökan om registrering av ett varumärke i eller för ett land som är anslutet till Pariskonventionen eller avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, eller den till vilken rätten har övergått ska ha rätt till prioritet för ingivande av en ansökan om gemenskapsvarumärke för samma varumärke vad avser varor eller tjänster som är identiska med eller som ingår i dem för vilka ansökan har gjorts. Denna rätt till prioritet ska gälla under en period på sex månader räknat från dagen för ingivandet av den första ansökan.

2. Varje ansökan som enligt den nationella lagstiftningen i den stat i vilken den gavs in eller enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser jämställes med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan ska anses som prioritetsgrundande.

3. Med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan ska avses varje ansökan som är tillräckligt fullständig för att den dag då ansökningen gavs in ska kunna fastställas och detta oberoende av vad som sedan sker med ansökningen.

4. Som första ansökan, vars ingivande utgör utgångspunkt för beräkning av prioritetsfristen, ska även anses en senare ansökan, vilken avser samma varumärke och identiska varor eller tjänster som en tidigare ansökan som givits in i eller med verkan för samma stat, om denna tidigare ansökan, då den senare ansökningen gavs in, har återkallats,

▼B

förfallit eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig och utan att någon rätt kvarstår på grund av denna ansökan. Denna tidigare ansökan får inte heller dessförinnan ha utgjort grund för yrkande om prioritet. Den tidigare ansökningen får i sådant fall inte därefter utgöra grund för yrkande om prioritet.

5. Om det första ingivandet har gjorts i en stat som inte är ansluten till Pariskonventionen eller till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen ska punkterna 1–4 gälla endast i den utsträckning den staten, enligt offentliggjorda resultat, beviljar ansökningar på grundval av det första ingivandet till byrån under de villkor och med de rättsverkningar som motsvarar dem som fastställs i denna förordning.

Artikel 30

Yrkande om prioritet

En sökande som önskar åberopa prioritet från en tidigare ansökan ska ge in en förklaring om prioritet och en kopia av den tidigare ansökan. Om den tidigare ansökningen inte är avfattad på något av byråns språk ska sökanden ge in en översättning av den tidigare ansökan på ett av dessa språk.

Artikel 31

Verkan av prioritet

Prioritet ska medföra att dagen för prioritet ska anses som ansökningsdag för ansökningen om gemenskapsvarumärke när det ska fastställas vilka rättigheter som har prioritet.

Artikel 32

Nationell ansökan

En ansökan om gemenskapsvarumärke för vilken det fastställs en ansökningsdag ska i medlemsstaterna likställas med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan, i förekommande fall med den prioritet som yrkas för ansökningen om gemenskapsvarumärke.

AVSNITT 3

Utställningsprioritet

Artikel 33

Utställningsprioritet

1. Om en sökande av ett gemenskapsvarumärke har förevisat varor eller tjänster under det varumärke för vilket ansökan gjorts på en officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som uppfyller villkoren i konventionen angående internationella utställningar undertecknad i Paris den 22 november 1928 och senast reviderad den 30 november 1972, kan denne, om han ger in ansökan inom sex månader från dagen för den första utställningen av varor eller tjänster under det varumärke för vilket ansökan gjorts, från denna dag yrka prioritet enligt artikel 31.

▼B

2. En sökande som önskar yrka prioritet i enlighet med punkt 1 ska i enlighet med de villkor som fastställts i tillämpningsföreskrifterna bevisa att varorna eller tjänsterna ställts ut under det varumärke för vilket ansökan gjorts.

3. En utställningsprioritet som beviljats i en medlemsstat eller i tredjeland ska inte innebära att den frist för prioritet som anges i artikel 29 förlängs.

AVSNITT 4

Yrkande om företräde på grund av nationellt varumärke

Artikel 34

Yrkande om företräde på grund av ett nationellt varumärke

1. En innehavare av ett äldre varumärke, som är registrerat i en medlemsstat, inbegripet ett varumärke som är registrerat i Benelux, eller ett äldre varumärke som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i en medlemsstat, som ansöker om registrering av ett identiskt varumärke som gemenskapsvarumärke för varor eller tjänster, vilka är identiska med eller vilka ingår bland dem för vilka det äldre varumärket har registrerats, får för gemenskapsvarumärket åberopa det äldre varumärkets företräde i den medlemsstat i vilken eller för vilken det är registrerat.

2. Företräde ska enligt denna förordning endast ha den rättsverkan, att om innehavaren av gemenskapsvarumärket skulle avstå från det äldre varumärket eller skulle låta det upphöra, ska han fortfarande anses ha samma rättigheter som han skulle ha haft om det äldre varumärket hade förblivit registrerat.

3. Företräde för ett gemenskapsvarumärke kan inte längre åberopas, om det äldre varumärket, som företrädesanspråket hänför sig till, har förklarats vara upphävt eller ogiltigt, eller om det har avstått ifrån innan gemenskapsvarumärket registreras.

Artikel 35

Yrkande om företräde efter gemenskapsvarumärkets registrering

1. En innehavare av ett gemenskapsvarumärke som är innehavare av ett äldre identiskt varumärke som är registrerat i en medlemsstat, inbegripet ett varumärke som är registrerat i Benelux, eller ett äldre identiskt varumärke som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i en medlemsstat, för varor eller tjänster som är identiska med eller ingår bland dem för vilka det äldre varumärket har registrerats, får åberopa det äldre varumärkets företräde i den medlemsstat i vilken eller för vilken det är registrerat.

2. Artikel 34.2 och 34.3 ska tillämpas.

▼B

AVDELNING IV

REGISTRERINGSFÖRFARANDE

AVSNITT 1

Prövning av ansökan

Artikel 36

Prövning av förutsättningarna för ansökan

1. Byrån ska pröva om

a) ansökan om gemenskapsvarumärke uppfyller de krav som uppställs för fastställelse av ansökningsdag i enlighet med artikel 27,

b) ansökan om gemenskapsvarumärke uppfyller kraven i denna förordning och kraven i tillämpningsföreskrifterna,

c) klassavgifterna, i förekommande fall, har betalats inom föreskriven tid.

2. Om ansökan om gemenskapsvarumärke inte uppfyller kraven i punkt 1 ska byrån förelägga sökanden att inom viss tid avhjälpa bristerna eller betala bristande belopp.

3. Om de brister eller betalningsförsummelser som konstaterats vid tillämpning av punkt 1 a inte avhjälpts inom denna tid ska ansökan inte behandlas som en ansökan om gemenskapsvarumärke. Om sökanden efterkommer byråns föreläggande ska byrån som ansökningsdag fastställa den dag då bristerna eller betalningsförsummelserna avhjälpts.

4. Om de brister som konstaterats enligt punkt 1 b inte har avhjälpts inom föreskriven tid, ska byrån avslå ansökan.

5. Om betalningsförsummelse som konstaterats enligt punkt 1 c inte har avhjälpts inom föreskriven tid, ska ansökan anses återkallad, såvida det inte är uppenbart vilka varu- eller tjänsteklasser det inbetalda beloppet är avsett att täcka.

6. Underlåtenhet att iaktta vad som föreskrivs i fråga om anspråk på prioritet ska medföra att rätten till prioritet för ansökan går förlorad.

7. Underlåtenhet att iaktta vad som föreskrivs i fråga om anspråk på företräde för ett nationellt varumärke ska medföra att rätten till sådant företräde går förlorad.

Artikel 37

Prövning av de absoluta registreringshindren

1. Om ett varumärke enligt artikel 7 inte får registreras för vissa eller samtliga varor eller tjänster för vilka en ansökan om gemenskapsvarumärke har gjorts, ska ansökan avslås för dessa varor eller tjänster.

▼B

2. Om det i varumärket ingår en beståndsdel som saknar särskiljningsförmåga och förekomsten av denna beståndsdel i varumärket kan föranleda ovisshet om varumärkesskyddets omfattning, kan byrån som ett villkor för registrering begära förklaring från sökanden att han avstår från ensamrätt till denna beståndsdel. Ett sådant avstående ska offentliggöras samtidigt med ansökan eller i förekommande fall registreringen av gemenskapsvarumärket.

3. Ansökan får inte avslås innan sökanden har beretts möjlighet att återkalla eller ändra sin ansökan eller yttra sig.

AVSNITT 2

Granskning

Artikel 38

Granskning

1. När byrån har fastställt en ansökningsdag för en ansökan om gemenskapsvarumärke, ska den upprätta en granskningsrapport för gemenskapen med uppgift om de äldre gemenskapsvarumärken eller ansökningar om gemenskapsvarumärken som upptäckts och som enligt artikel 8 får åberopas mot en registrering av det gemenskapsvarumärke för vilket ansökan gjorts.

2. Om sökanden, när en ansökan om gemenskapsvarumärke inges, begär att även medlemsstaternas centrala organ för industriell äganderätt ska upprätta en granskningsrapport och om tillämplig granskningsavgift har erlagts inom den angivna tiden för betalning av ansökningsavgiften, ska byrån, så snart en ansökningsdag har fastställts för ansökan om gemenskapsvarumärke, överlämna en kopia av ansökan till den centrala myndigheten för industriell äganderätt i varje medlemsstat som har meddelat byrån att den ska granska ansökningar om gemenskapsvarumärke i sitt eget varumärkesregister.

3. Varje central myndighet för industriell äganderätt som anges i punkt 2 ska till byrån inom två månader räknat från den dag den mottog ansökan om gemenskapsvarumärke överlämna en granskningsrapport som antingen ska ange de äldre nationella varumärken och varumärkesansökningar som upptäckts och som kan åberopas enligt artikel 8 mot registrering av gemenskapsvarumärket i fråga eller konstatera att det vid granskningen inte framkommit några sådana rättigheter.

4. De granskningsrapporter som avses i punkt 3 ska sammanställas på ett standardformulär som ska utarbetas av byrån efter det att den har hört den styrelse som avses i artikel 126.1, nedan kallad *styrelsen*. Vad detta formulär huvudsakligen ska innehålla ska fastställas i de tillämpningsföreskrifterna.

5. Byrån ska till varje central myndighet för industriell äganderätt betala ett visst belopp för varje granskningsrapport som tillhandahållits av myndigheten i enlighet med punkt 3. Detta belopp, som ska vara detsamma för varje myndighet, ska fastställas av budgetkommittén genom ett beslut som antas med tre fjärdedels majoritet av medlemsstaternas företrädare.

▼B

6. Byrån ska utan dröjsmål till sökanden av ett gemenskapsvarumärke överlämna granskningsrapporten för gemenskapen och de begärda nationella granskningsrapporter som mottagits inom tidsfristen i punkt 3.

7. Vid offentliggörandet av en ansökan om gemenskapsvarumärke, vilket inte får äga rum tidigare än en månad räknat från den dag då byrån överlämnat granskningsrapporterna till sökanden, ska byrån meddela offentliggörandet av ansökan om gemenskapsvarumärke till innehavarna av de äldre gemenskapsvarumärken eller de äldre ansökningar om gemenskapsvarumärken som anges i granskningsrapporten för gemenskapen.

AVSNITT 3

Offentliggörande av ansökan

Artikel 39

Offentliggörande av ansökan

1. Om en ansökan om gemenskapsvarumärke uppfyller föreskrivna krav och om den tidsfrist som avses i artikel 38.7 löpt ut ska ansökan offentliggöras, om den inte har avslagits enligt artikel 37.

2. Om en ansökan efter offentliggörandet avslås i enlighet med artikel 37, ska beslutet om avslag offentliggöras när det vunnit laga kraft.

AVSNITT 4

Anmärkningar från tredje man och invändningar

Artikel 40

Anmärkningar från tredje man

1. Efter det att en ansökan om gemenskapsvarumärke offentliggjorts får fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar, som företräder tillverkare, producenter, tjänsteproducenter, handelsmän och konsumenter, till byrån ge in skriftliga anmärkningar och i dem ange skälen till att byrån på eget initiativ ska vägra registrering av varumärket, särskilt på grund av bestämmelserna i artikel 7. De ska inte betraktas som parter i förfarandet vid byrån.

2. Anmärkningarna i punkt 1 ska meddelas sökanden som får yttra sig över dem.

Artikel 41

Invändningar

1. Inom tre månader efter det att en ansökan om gemenskapsvarumärke offentliggjorts får invändningar framställas på den grunden att varumärket inte får registreras enligt artikel 8. Sådana invändningar får framställas

a) då fråga är om tillämpning av artikel 8.1 och 8.5, av innehavare av sådana äldre varumärken som avses i artikel 8.2 och av de licenstagare som dessa varumärkesinnehavare bemyndigat,

▼B

b) då fråga är om tillämpning av artikel 8.3, av innehavare av sådana varumärken som avses i samma artikel,

c) då fråga är om tillämpning av artikel 8.4, av innehavare av de tidigare varumärken eller tecken som avses i artikel 8.4 samt av de personer som enligt tillämplig nationell lag får utöva dessa rättigheter.

2. Invändningar mot registrering av ett varumärke får också, på de villkor som anges i punkt 1, framställas när en ändrad ansökan offentliggörs i enlighet med artikel 43.2 andra meningen.

3. En invändning ska framställas skriftligen och ska närmare ange vilka grunder som åberopas. Den ska inte anses som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats. Den som framställer en invändning får lägga fram fakta, bevisning och argument till stöd för sin talan inom den tid som byrån fastställer.

Artikel 42

Prövning av invändning

1. Vid sin prövning av en invändning ska byrån vid behov anmoda parterna att inom viss tid och så ofta som det är nödvändigt avge yttrande över skrivelser som övriga parter givit in eller som byrån upprättat.

2. På begäran av sökanden ska en innehavare av ett äldre gemenskapsvarumärke vilken gjort en invändning, lägga fram bevis för att det äldre gemenskapsvarumärket under en tid av fem år före dagen för offentliggörandet av ansökan om gemenskapsvarumärke verkligen har använts inom gemenskapen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och som läggs till stöd för invändningen, eller för att det finns skälig grund för att det inte använts, förutsatt att det äldre gemenskapsvarumärket vid denna tidpunkt har varit registrerat i minst fem år. I avsaknad av sådan bevisning ska invändningen avslås. Om det äldre gemenskapsvarumärket endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det registrerats, ska det vid prövning av invändningen anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna.

3. Punkt 2 ska tillämpas när det gäller de äldre nationella varumärken som avses i artikel 8.2 a, varvid användningen i den medlemsstat i vilken det äldre nationella varumärket skyddas ska motsvara användning i gemenskapen.

4. Byrån får, om den anser det lämpligt, föreslå parterna att de träffar förlikning.

5. Om prövningen av invändningen visar att varumärket inte kan registreras för vissa eller samtliga de varor eller tjänster för vilka ansökan om gemenskapsvarumärke har gjorts, ska ansökan avslås såvitt avser dessa varor eller tjänster. I annat fall ska invändningen avslås.

6. Ett beslut om att avslå ansökan ska offentliggöras när det vunnit laga kraft.

▼B

AVSNITT 5

Återkallelse, begränsning, ändring och delning av ansökan

Artikel 43

Återkallelse, begränsning och ändring av ansökan

1. Sökanden kan när som helst återkalla sin ansökan om gemenskapsvarumärke eller begränsa den däri ingående förteckningen över varor eller tjänster. Om ansökan redan har offentliggjorts ska återkallelsen eller begränsningen också offentliggöras.

2. I andra avseenden kan en ansökan om gemenskapsvarumärke ändras på begäran av sökanden endast såvitt avser rättelse av sökandens namn och adress, språkliga fel, skrivfel eller andra uppenbara fel, förutsatt att sådan rättelse inte väsentligen ändrar varumärket eller utökar förteckningen över varor eller tjänster. När ändringarna påverkar återgivningen av varumärket eller förteckningen över varor eller tjänster och ändringarna sker efter offentliggörandet av ansökan, ska ansökan offentliggöras i sin ändrade lydelse.

Artikel 44

Delning av ansökan

1. En sökande kan dela sin ansökan genom att förklara att en del av varorna eller tjänsterna i den ursprungliga ansökan kommer att bli föremål för en eller flera delade ansökningar. Varorna eller tjänsterna i den delade ansökan får inte överlappa de varor eller tjänster som finns kvar i den ursprungliga ansökan eller som ingår i andra delade ansökningar.

2. En förklaring om delning får inte göras

a) om, i den händelse en invändning har gjorts mot den ursprungliga ansökan, den delade ansökan innebär en delning bland de varor eller tjänster mot vilka invändningen riktas, förrän invändningsenhetens beslut blivit slutgiltigt eller invändningsförfarandet har förfallit,

b) under de perioder som fastställs i tillämpningsföreskrifterna.

3. En förklaring om delning måste följa bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna.

4. Vid en förklaring om delning ska en avgift erläggas. Förklaringen ska inte anses vara gjord förrän avgiften har betalats.

5. Delningen ska gälla från och med den dag då den upptagits i byråns handlingar om den ursprungliga ansökan.

6. Varje begäran och ansökan som gjorts samt alla avgifter som erlagts för den ursprungliga ansökan innan förklaringen om delning inkom till byrån ska anses ha inlämnats eller betalats för den eller de delade ansökningarna. Avgifter som vederbörligen erlagts för den ursprungliga ansökan före det datum då förklaringen om delning inkom betalas inte tillbaka.

▼B

7. Den delade ansökan ska behålla samma ansökningsdatum och samma prioritetsdatum och företräde som den ursprungliga ansökan.

AVSNITT 6

Registrering

Artikel 45

Registrering

Om en ansökan är i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning och någon invändning inte har framställts inom den tid som anges i artikel 41.1, eller om en invändning har avslagits genom ett lagakraftvunnet beslut, ska varumärket registreras som ett gemenskapsvarumärke, under förutsättning att registreringsavgiften betalats inom föreskriven tid. Om avgiften inte betalas inom denna tid ska ansökan anses återkallad.

AVDELNING V

GILTIGHET, FÖRNYELSE, ÄNDRING OCH DELNING AV GEMENSKAPSVARUMÄRKEN

Artikel 46

Registreringens giltighet

Gemenskapsvarumärken ska registreras för en tid om tio år räknat från den dag då ansökan gavs in. Registreringen kan i enlighet med artikel 47 förnyas för ytterligare tioårsperioder.

Artikel 47

Förnyelse

1. Registrering av ett gemenskapsvarumärke ska förnyas på begäran av innehavaren av varumärket eller av någon som uttryckligen bemyndigats av denne, under förutsättning att avgifterna har betalats.

2. Byrån ska underrätta innehavaren av gemenskapsvarumärket och andra personer som har en registrerad rätt till gemenskapsvarumärket om registreringsperiodens upphörande i god tid dessförinnan. Underlåtenhet att lämna sådan underrättelse ska inte medföra ansvar för byrån.

3. En begäran om förnyelse ska ges in inom sex månader räknat från den sista dagen i den månad då skyddsperioden upphör. Avgifterna ska också betalas inom denna tid. En begäran kan dessutom ges in, och avgifterna betalas, inom en ytterligare sexmånadersperiod räknat från den i första meningen angivna dagen, om tilläggsavgift erläggs inom denna ytterligare period.

4. Om en begäran har givits in, eller avgifterna betalats, endast för en del av de varor eller tjänster för vilka gemenskapsvarumärket registrerats, ska registreringen förnyas endast för dessa varor eller tjänster.

▼B

5. Förnyelse ska gälla från och med dagen efter utgången av registreringsperioden. Förnyelsen ska registreras.

Artikel 48

Ändring

1. Gemenskapsvarumärket får inte ändras i registret, varken under registreringsperioden eller i samband med en förnyelse.

2. Om gemenskapsvarumärket innefattar innehavarens namn och adress får emellertid på innehavarens begäran en ändring härav registreras såvida inte ändringen väsentligen förändrar varumärkets karaktär så som det ursprungligen registrerats.

3. Offentliggörandet av en registrerad ändring ska återge det ändrade gemenskapsvarumärket. En tredje man, vars rätt kan beröras av ändringen, får överklaga dess registrering inom tre månader från offentliggörandet.

Artikel 49

Delning av registrering

1. En innehavare av ett gemenskapsvarumärke kan dela sin registrering genom att förklara att vissa av varorna eller tjänsterna i den ursprungliga registreringen kommer att bli föremål för en eller flera delade registreringar. Varorna eller tjänsterna i den delade registreringen får inte överlappa de varor eller tjänster som finns kvar i den ursprungliga registreringen eller som ingår i andra delade registreringar.

2. En förklaring om delning får inte göras

a) om, i den händelse en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring har gjorts mot den ursprungliga registreringen, förklaringen innebär en delning bland de varor eller tjänster mot vilka ansökan om upphävande eller ogiltigförklaring riktas, förrän annulleringsenhetens beslut blivit slutgiltigt eller förfarandet avslutats på annat sätt,

b) om, i den händelse ett genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring har väckts inför en domstol för gemenskapsvarumärken, förklaringen innebär en delning bland de varor eller tjänster mot vilka genkäromålet riktas, förrän uppgift om avgörandet från domstolen för gemenskapsvarumärken införts i registret i enlighet med artikel 100.6.

3. En förklaring om delning måste följa bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna.

4. Vid en förklaring om delning ska en avgift erläggas. Förklaringen anses inte vara gjord förrän avgiften har betalats.

5. Delningen ska gälla från och med den dag då den förs in i registret.

▼B

6. Varje begäran och ansökan som gjorts samt alla avgifter som erlagts för den ursprungliga registreringen innan förklaringen om delning inkom till byrån ska anses ha inlämnats eller betalats för den eller de delade registreringarna. Avgifter som vederbörligen erlagts för den ursprungliga registreringen före det datum då förklaringen om delning inkom betalas inte tillbaka.

7. Den delade registreringen ska behålla samma ansökningsdatum och samma prioritetsdatum och företräde som den ursprungliga registreringen.

AVDELNING VI

AVSTÅENDE, UPPHÄVANDE OCH OGILTIGHET

AVSNITT 1

Avstående

Artikel 50

Avstående

1. En innehavare kan avstå rätten till ett gemenskapsvarumärke i fråga om en del av eller alla de varor eller tjänster för vilka det är registrerat.

2. Ett avstående ska skriftligen meddelas byrån av varumärkets innehavare. Det ska inte ha rättsverkan förrän det har införts i registret.

3. Ett avstående ska införas i registret endast med samtycke från den vilkens rätt har antecknats i registret. Om en licens har registrerats ska avståendet införas i registret endast om innehavaren av varumärket visar att han har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå. Avståendet ska införas efter utgången av den tidsfrist som anges i tillämpningsföreskrifterna.

AVSNITT 2

Grunder för upphävande

Artikel 51

Grunder för upphävande

1. Efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång ska de rättigheter som tillhör en innehavare av ett gemenskapsvarumärke förklaras upphävda i följande fall:

a) Om varumärket under en sammanhängande femårsperiod inte har varit i verkligt bruk i gemenskapen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och det inte finns skälig grund för att varumärket inte använts. Ingen kan dock göra gällande att innehavarens rättigheter till ett gemenskapsvarumärke upphävs, om verklig användning av varumärket har påbörjats eller återupptagits under tiden från utgången av femårsperioden till tidpunkten för ansökan eller genkäromålet. Användning som påbörjas eller återupptas inom en

▼B

period av tre månader närmast före ansökan eller genkäromålet och som inleds tidigast vid den sammanhängande femårsperiodens utgång, under vilken användning inte förekommit, ska dock inte beaktas om förberedelserna för påbörjande eller återupptagande görs först efter det att innehavaren blivit medveten om att en ansökan eller ett genkäromål kan komma att inges.

b) Om varumärket till följd av innehavarens åtgärder eller passivitet har blivit en allmän beteckning inom handeln för en produkt eller tjänst för vilken det är registrerat.

c) Om varumärket, på grund av den användning som skett av varumärkesinnehavaren eller med dennes samtycke i fråga om de varor eller tjänster för vilka det är registrerat, är ägnat att vilseleda allmänheten, särskilt vad avser art, kvalitet eller geografiskt ursprung för dessa varor eller tjänster.

2. Om det finns grund för att upphäva rättigheterna endast för en del av de varor eller tjänster för vilka gemenskapsvarumärket är registrerat, ska innehavarens rättigheter förklaras upphävda endast för berörda varor eller tjänster.

AVSNITT 3

Ogiltighetsgrunder

Artikel 52

Absoluta ogiltighetsgrunder

1. Efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång ska ett gemenskapsvarumärke förklaras ogiltigt i följande fall:

a) Om gemenskapsvarumärket inte har registrerats i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.

b) Om sökanden var i ond tro när ansökan om varumärkesregistrering gavs in.

2. Om gemenskapsvarumärket har registrerats i strid med bestämmelserna i artikel 7.1 b, c eller d, får det ändå inte förklaras ogiltigt om det, som ett resultat av dess användning, har uppnått särskiljningsförmåga för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat.

3. Om det finns grund för ogiltighet endast när det gäller en del av de varor eller tjänster för vilka gemenskapsvarumärket är registrerat, ska varumärket förklaras ogiltigt endast för berörda varor eller tjänster.

Artikel 53

Relativa ogiltighetsgrunder

1. Efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång ska ett gemenskapsvarumärke förklaras ogiltigt i följande fall:

a) Om det finns ett sådant äldre varumärke som avses i artikel 8.2 och kraven i punkt 1 eller 5 i den artikeln är uppfyllda.

▼B

b) Om det finns ett sådant varumärke som avses i artikel 8.3 och kraven i artikel 8.3 är uppfyllda.

c) Om det finns en sådan äldre rättighet som avses i artikel 8.4 och kraven i artikel 8.4 är uppfyllda.

2. Efter ansökan till byrån eller på grund av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång ska ett gemenskapsvarumärke också förklaras ogiltigt om användningen av ett sådant varumärke kan förbjudas på grund av en annan äldre rättighet enligt gemenskapslagstiftningen eller enligt den nationella rätt som ger detta skydd, särskilt

a) rätten till namn,

b) rätten till egen bild,

c) upphovsrätt,

d) industriell äganderätt,

3. Ett gemenskapsvarumärke får inte förklaras ogiltigt om innehavaren av en sådan rättighet som avses i punkt 1 eller 2 ger sitt uttryckliga medgivande till registrering av gemenskapsvarumärket före ingivandet av ansökan om ogiltighetsförklaring eller av genkäromålet.

4. Om innehavaren av en av de rättigheter som anges i punkt 1 eller 2 tidigare har ansökt om ogiltighetsförklaring av ett gemenskapsvarumärke eller framställt ett genkäromål i mål om varumärkesintrång, får han inte ge in en ny ansökan om ogiltighetsförklaring eller framställa genkäromål på grundval av en annan av dessa rättigheter som han skulle ha kunnat åberopa som grund för sin första ansökan eller för sitt första genkäromål.

5. Artikel 52.3 ska tillämpas.

Artikel 54

Rättighetsförlust till följd av passivitet

1. Om en innehavare av ett gemenskapsvarumärke under en sammanhängande femårsperiod förhållit sig passiv till att ett yngre gemenskapsvarumärke använts i gemenskapen, och om han varit medveten om denna användning, ska han inte längre ha rätt att på grundval av det äldre varumärket ansöka om ogiltighetsförklaring av det yngre varumärket eller motsätta sig användning av det yngre varumärket för de varor eller tjänster för vilka det yngre varumärket har använts, om inte ansökan om registrering av det yngre gemenskapsvarumärket gjorts i ond tro.

2. Om en innehavare av ett sådant äldre nationellt varumärke som avses i artikel 8.2 eller av ett sådant äldre tecken som avses i artikel 8.4 under en sammanhängande femårsperiod har förhållit sig passiv till att ett yngre gemenskapsvarumärke använts i den medlemsstat där det äldre varumärket eller tecknet åtnjuter skydd, och om han varit medveten om denna användning, ska han inte längre ha rätt att på grundval av det äldre varumärket eller tecknet ansöka om ogiltighetsförklaring av det yngre varumärket eller motsätta sig användning av det yngre varumärket för de varor eller tjänster för vilka det yngre varumärket har använts, om inte ansökan om registrering av det yngre gemenskapsvarumärket gjorts i ond tro.

▼B

3. I de fall som avses i punkt 1 eller 2 ska innehavaren av ett yngre gemenskapsvarumärke inte ha rätt att motsätta sig användningen av den äldre rättigheten ens om den rättigheten inte längre kan åberopas mot det yngre gemenskapsvarumärket.

AVSNITT 4

Rättsverkningar av upphävande och ogiltighet

Artikel 55

Rättsverkningar av upphävande och ogiltighet

1. I den utsträckning som innehavarens rättigheter helt eller delvis förklaras upphävda ska gemenskapsvarumärket anses ha förlorat de rättsverkningar som anges i denna förordning från dagen för ansökan om upphävande eller framställan av genkäromålet. På begäran av en av parterna kan det i beslutet fastställas den tidigare tidpunkt vid vilken grunden för upphävande inträffade.

2. I den utsträckning som gemenskapsvarumärket helt eller delvis förklaras upphävt ska de rättsverkningar som enligt denna förordning är knutna till varumärket aldrig anses ha existerat.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om skadeståndskrav i anledning av skada som orsakats genom varumärkesinnehavarens vållande eller på grund av att han var i ond tro, eller i anledning av otillåtet berikande, ska den retroaktiva verkan av varumärkets upphävande eller ogiltighet inte påverka

a) beslut i mål om varumärkesintrång som vunnit laga kraft och verkställts före beslutet om upphävande eller ogiltighet,

b) avtal som slutits före ett beslut om upphävande eller ogiltighet, i den utsträckning som avtalen har verkställts före detta beslut. Belopp som betalats i enlighet med avtalet kan dock begäras bli återbetalda i den utsträckning som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

AVSNITT 5

Förfarandet vid byrån vid ärenden om upphävande och ogiltighet

Artikel 56

Ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring

1. En ansökan om upphävande av innehavarens rätt till ett gemenskapsvarumärke eller om förklaring att varumärket är ogiltigt får ges in till byrån

a) då fråga är om tillämpning av artiklarna 51 och 52, av fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar som företräder tillverkare, producenter, tjänsteproducenter, handelsmän och konsumenter, vilka sammanslutningar enligt tillämplig lagstiftning har rätt att föra talan inför domstolar och andra myndigheter,

▼B

b) då fråga är om tillämpning av artikel 53.1, av de personer som avses i artikel 41.1,

c) då fråga är om tillämpning av artikel 53.2, av innehavare av de äldre rättigheter som avses i den bestämmelsen eller av personer som enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning får utöva rättigheterna i fråga.

2. En ansökan ska ges in skriftligen och ska ange vilka grunder som åberopas. Den ska inte anses som vederbörligen ingiven förrän avgiften har betalats.

3. En ansökan om upphävande eller om ogiltighetsförklaring ska avvisas om ett mål mellan samma parter om samma sak har avgjorts av en domstol i en medlemsstat och detta avgörande har vunnit laga kraft.

Artikel 57

Prövning av ansökan

1. Vid sin prövning av en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring ska byrån vid behov anmoda parterna att inom viss tid och så ofta som det är nödvändigt avge yttrande över meddelanden från byrån eller över skrivelser från övriga parter.

2. På begäran av innehavaren av ett gemenskapsvarumärke ska en innehavare av ett äldre gemenskapsvarumärke vilken är part i ogiltighetsförfarandet, lägga fram bevis för att det äldre gemenskapsvarumärket under en tid av fem år före dagen för ansökan om ogiltighetsförklaring verkligen har använts inom gemenskapen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och som läggs till stöd för ansökan om ogiltighet, eller för att det finns skälig grund för att det inte använts, förutsatt att det äldre gemenskapsvarumärket vid denna tidpunkt har varit registrerat i minst fem år. Om det äldre gemenskapsvarumärket den dag ansökan om gemenskapsvarumärke offentliggörs har varit registrerat i minst fem år, ska innehavaren av det äldre gemenskapsvarumärket dessutom lägga fram bevis för att de förutsättningar som anges i artikel 42.2 var uppfyllda vid denna tidpunkt. I avsaknad av sådan bevisning ska ansökan om ogiltighetsförklaring avslås. Om det äldre gemenskapsvarumärket endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det är registrerat, ska det vid prövning av ansökan om ogiltighetsförklaring anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna.

3. Punkt 2 ska tillämpas när det gäller de äldre nationella varumärken som avses i artikel 8.2 a, varvid användningen i den medlemsstat i vilken det äldre nationella varumärket skyddas ska motsvara användning i gemenskapen.

4. Byrån får, om den anser det lämpligt, föreslå parterna att de träffar förlikning.

5. Om prövningen av ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring visar att varumärket inte borde ha registrerats för vissa eller samtliga de varor eller tjänster för vilka det är registrerat, ska innehavarens rättigheter till gemenskapsvarumärket förklaras upphävda eller varumärket förklaras ogiltigt för varorna eller tjänsterna i fråga. I annat fall ska ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring avslås.

▼B

6. En anteckning om byråns beslut om en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring ska införas i registret när beslutet vunnit laga kraft.

AVDELNING VII

ÖVERKLAGANDEN

Artikel 58

Beslut som kan överklagas

1. Beslut av granskare, invändningsenheterna, enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor samt annulleringsenheterna får överklagas. Ett överklagande har suspensiv verkan.

2. Beslut som inte avslutar handläggningen för någon part får endast överklagas i samband med att det slutliga beslutet överklagas, om det inte i beslutet föreskrivs att det får överklagas särskilt.

Artikel 59

Rätt att överklaga och att vara part i överklagandeförfarande

En part får överklaga ett beslut som gått honom emot. Övriga parter i det tidigare förfarandet ska vara parter i överklagandeförfarandet.

Artikel 60

Tidsfrist och överklagandeform

Ett överklagande ska framställas skriftligen hos byrån inom två månader från dagen för meddelandet av det beslut som överklagas. Överklagandet ska inte anses ha givits in förrän överklagandeavgiften har betalats. Grunderna för överklagandet ska anges skriftligen inom fyra månader från dagen för beslutets meddelande.

Artikel 61

Omprövning av beslut som endast berör en part

1. Om klaganden är den enda parten i förfarandet och om den enhet vars beslut har överklagats anser att överklagandet kan tas upp till prövning och är befogat, ska den ändra sitt beslut.

2. Om beslutet inte ändrats inom en månad från det att inlagan med angivande av grunderna inkommit, ska överklagandet genast och utan yttrande i sak överlämnas till överklagandenämnden.

Artikel 62

Omprövning av beslut som berör två parter

1. Om det finns en motpart till klaganden och om den enhet vars beslut har överklagats anser att överklagandet kan tas upp till prövning och är befogat, ska den ändra sitt beslut.

▼B

2. Beslutet kan endast ändras om den enhet vars beslut har överklagats underrättar den andra parten om sin avsikt att ändra beslutet och denna godtar detta inom två månader från den dag då underrättelsen mottogs.

3. Om den andra parten inom två månader från mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 2 inte godtar att det överklagade beslutet ändras och avger en förklaring om detta, eller om parten inte avger någon förklaring inom föreskriven tid, ska överklagandet genast och utan yttrande i sak överlämnas till överklagandenämnden.

4. Om den enhet vars beslut har överklagats inte anser att överklagandet kan tas upp till prövning och är befogat inom en månad från det att inlagan med angivande av grunderna inkommit, ska den emellertid, genast och utan yttrande i sak överlämna överklagandet till överklagandenämnden i stället för att vidta åtgärderna enligt punkterna 2 och 3.

Artikel 63

Prövning av överklaganden

1. Avvisas ej överklagandet ska överklagandenämnden pröva om överklagandet är befogat.

2. Vid prövningen av överklagandet ska överklagandenämnden vid behov anmoda parterna att inom viss tid avge yttrande över skrivelser från överklagandenämnden eller inlaga från annan part.

Artikel 64

Beslut i ärenden om överklagande

1. Efter prövning om överklagandet är befogat ska överklagandenämnden avgöra överklagandet. Överklagandenämnden får antingen vidta de åtgärder som kunnat vidtas av den enhet som meddelat det överklagade beslutet eller återförvisa ärendet till denna enhet för handläggning.

2. Om överklagandenämnden återförvisar ärendet för handläggning till den enhet som meddelat det överklagade beslutet, ska denna enhet vara bunden av den rättsliga bedömning som överklagandenämnden lagt till grund för sitt beslut, i den mån sakförhållandena är desamma.

3. Beslutet av överklagandenämnden vinner inte laga kraft förrän efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 65.5 eller, om talan har väckts inför Europeiska gemenskapernas domstol inom denna tidsfrist, från dagen då sådan talan avvisats.

Artikel 65

Överklagande till Europeiska gemenskapernas domstol

1. Beslut av överklagandenämnden får överklagas till Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Ett överklagande får grundas på bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av fördraget, av denna förordning eller av någon rättsregel som gäller deras tillämpning eller rörande maktmissbruk.

▼B

3. Domstolen ska vara behörig att undanröja eller ändra ett överklagat beslut.

4. Var och en som varit part i förfarandet vid överklagandenämnden ska ha rätt att överklaga beslut som gått denne emot.

5. Talan ska väckas hos Europeiska gemenskapernas domstol inom två månader från överklagandenämnden meddelat beslutet.

6. Byrån ska vidta de åtgärder som krävs för att följa Europeiska gemenskapernas domstols dom.

AVDELNING VIII

GEMENSKAPENS KOLLEKTIVMÄRKEN

Artikel 66

Gemenskapens kollektivmärken

1. Med ett gemenskapens kollektivmärke avses ett gemenskapsvarumärke som vid ansökan om registrering av märket betecknas som sådant och som är ägnat att särskilja varorna eller tjänsterna som härrör från medlemmarna i den sammanslutning som innehar märket från de varor eller tjänster som härrör från andra företag. Sammanslutningar av tillverkare, producenter, tjänsteproducenter eller handelsmän som enligt den lagstiftning som reglerar dess ställning har rätt att i eget namn inneha rättigheter och skyldigheter av samtliga slag, ingå avtal eller utföra andra rättshandlingar samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter får, liksom offentligrättsliga juridiska personer, ansöka om ett gemenskapens kollektivmärke.

2. Som ett undantag från artikel 7.1 c får tecken eller uppgifter som kan användas i näringsverksamhet för att beteckna geografiskt ursprung för varor eller tjänster utgöra gemenskapens kollektivmärken enligt punkt 1. Ett kollektivmärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda tredje man att använda sådana tecken eller uppgifter i näringsverksamhet, förutsatt att de används i enlighet med god affärssed; i synnerhet kan ett sådant märke inte åberopas mot en tredje man som har rätt att använda ett geografiskt namn.

3. Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas på gemenskapens kollektivmärken, om inte annat föreskrivs i artiklarna 67–74.

Artikel 67

Bestämmelser för användning av varumärket

1. Den som ansöker om ett gemenskapens kollektivmärke ska inom viss tid inge bestämmelser för varumärkets användning.

2. I bestämmelserna för användningen ska anges vilka personer som har rätt att använda varumärket, villkoren för medlemskap i sammanslutningen och, i förekommande fall, villkoren för märkets användning, däribland påföljderna. Bestämmelserna för användningen av ett sådant

▼B

märke som avses i artikel 66.2 måste innefatta rätten för en person, vars varor eller tjänster har sitt ursprung i det berörda geografiska området, att bli medlem i den sammanslutning som innehar varumärket.

Artikel 68

Avslag på ansökan

1. Förutom de grunder för avslag på ansökan om gemenskapsvarumärke som anges i artiklarna 36 och 37, ska en ansökan om ett gemenskapens kollektivmärke avslås om den inte uppfyller villkoren i artikel 66 eller artikel 67 eller om bestämmelserna för användningen strider mot allmän ordning eller moral.

2. Ansökan om ett gemenskapens kollektivmärke ska också avslås om det kan antas att allmänheten kan vilseledas i fråga om märkets karaktär eller innebörd, särskilt om det kan framstå med något annat än ett kollektivmärke.

3. En ansökan ska inte avslås om sökanden genom att ändra bestämmelserna för användningen uppfyller kraven i punkterna 1 och 2.

Artikel 69

Anmärkningar från tredje man

Förutom de fall som anges i artikel 40 får de personer eller sammanslutningar som avses i denna artikel till byrån ge in skriftliga anmärkningar med angivande av den särskilda grund enligt vilken ansökan om gemenskapens kollektivmärke i enlighet med artikel 68 borde avslås.

Artikel 70

Användning av varumärket

Om ett gemenskapens kollektivmärke används av en person som har rätt att använda det ska bestämmelserna i denna förordning anses uppfyllda om de övriga villkoren om bruk av gemenskapsvarumärken häri är uppfyllda.

Artikel 71

Ändring av bestämmelserna för användning av varumärket

1. Innehavaren av ett gemenskapens kollektivmärke ska till byrån överlämna de bestämmelser för bruk som har ändrats.

2. En ändring ska inte införas i registret om inte de ändrade bestämmelserna för bruk uppfyller villkoren i artikel 67 eller om den innebär att en av grunderna för avslag i artikel 68 är uppfylld.

3. Artikel 69 ska tillämpas på ändrade bestämmelser för bruk.

4. Vid tillämpning av denna förordning ska ändringar i bestämmelserna för bruk gälla först från den dag ändringen införts i registret.

▼B

Artikel 72

Talan om varumärkesintrång

1. Bestämmelserna i artikel 22.3 och 22.4 om licenstagares rättigheter ska tillämpas på alla som har rätt att använda ett gemenskapens kollektivmärke.

2. Om någon som har rätt att använda ett gemenskapens kollektivmärke har lidit skada på grund av olovligt bruk av varumärket, får innehavaren av detta varumärke kräva skadestånd på deras vägnar.

Artikel 73

Grunder för upphävande

Förutom de grunder för upphävande som anges i artikel 51 ska, efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång, de rättigheter som tillhör en innehavare av ett gemenskapens kollektivmärke förklaras upphävda om

a) innehavaren inte vidtar rimliga åtgärder för att förhindra att varumärket används på sätt som inte är förenligt med de villkor för bruk som anges i bestämmelserna för bruk och de ändringar som i förekommande fall har införts i registret,

b) innehavaren har använt varumärket på ett sådant sätt att allmänheten skulle kunna vilseledas enligt artikel 68.2,

c) en ändring i bestämmelserna för bruk har införts i registret i strid med artikel 71.2 om inte innehavaren av märket genom en ytterligare ändring av bestämmelserna för bruk uppfyller kraven i dessa bestämmelser.

Artikel 74

Ogiltighetsgrunder

Förutom de ogiltighetsgrunder som anges i artiklarna 52 och 53 ska, efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång, ett gemenskapens kollektivmärke som registrerats i strid med bestämmelserna i artikel 68 förklaras ogiltigt, om inte innehavaren av märket genom en ytterligare ändring av bestämmelserna för bruk uppfyller kraven i dessa bestämmelser.

AVDELNING IX

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 75

Beslutets grunder

Byråns beslut ska innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.

▼B

Artikel 76

Prövning av sakförhållandena på eget initiativ

1. Vid förfarande inför byrån ska denna utan särskilt yrkande pröva sakförhållandena; dock ska i ärenden om relativa registreringshinder prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat.

2. Byrån behöver inte beakta omständigheter eller bevis som part inte åberopat eller ingivit i rätt tid.

Artikel 77

Muntlig förhandling

1. Under förutsättning att den anser att det är lämpligt, ska byrån hålla muntlig förhandling antingen på eget initiativ eller om part yrkar det.

2. Muntlig förhandling inför granskarna, invändningsenheten och enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor ska inte vara offentlig.

3. Muntlig förhandling, däri inbegripet avkunnande av beslut, inför annulleringsenheten och överklagandenämnden, ska vara offentlig, om inte den enhet vid vilken förhandlingen äger rum beslutar annat i fall då offentlighet skulle kunna medföra allvarliga och oskäliga olägenheter, särskilt för någon part.

Artikel 78

Bevisupptagning

1. Vid förfarande inför byrån ska bland annat följande bevismedel vara tillåtna:

a) Hörande av part.

b) Inhämtande av upplysningar.

c) Företeende av handlingar och bevis.

d) Hörande av vittnen.

e) Sakkunnigutlåtande.

f) Beedigat eller intygat skriftligt utlåtande eller annat skriftligt utlåtande som har liknande rättsverkan enligt lagstiftningen i den medlemsstat där utlåtandet upprättades.

2. Den berörda enheten får uppdra åt en av sina ledamöter att verkställa bevisupptagningen.

3. Om byrån anser att muntligt förhör med part, vittne eller sakkunnig erfordras, ska denne kallas till förhör vid byrån.

▼B

4. Parterna ska underrättas om hörandet av ett vittne eller en sakkunnig vid byrån. De ska tillåtas vara närvarande och ställa frågor till vittnet eller den sakkunnige.

Artikel 79

Underrättelse

Byrån ska till samtliga berörda på eget initiativ underrätta alla beslut och kallelser och om de förelägganden, från vilka en tidsfrist ska räknas, samt om de underrättelser om vilka de berörda ska underrättas enligt andra bestämmelser i denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, eller enligt beslut av byråns direktör.

Artikel 80

Borttagande eller återkallande av beslut

1. Om byrån har fört in en uppgift i registret eller fattat ett beslut som är behäftat med ett uppenbart handläggningsfel som byrån har gjort, ska byrån se till att den införda uppgiften tas bort eller att beslutet återkallas. Om det bara finns en part i ärendet och införandet eller beslutet gör intrång i denna parts rätt, ska borttagande eller återkallande ske även om felaktigheten inte var uppenbar för parten.

2. Det borttagande eller det återkallande som avses i punkt 1 ska, självmant eller på begäran av en av parterna i ärendet, beslutas av den avdelning som förde in uppgiften eller fattade beslutet. Borttagande eller återkallande ska ske inom sex månader från den dag då uppgiften infördes i registret eller beslutet fattades, sedan parterna i ärendet och de eventuella innehavare av rätten till det aktuella gemenskapsvarumärket som är registrerade har hörts.

3. Denna artikel ska inte inverka på parternas möjlighet att överklaga enligt artiklarna 58 och 65 eller möjligheten att rätta till språk- eller skrivfel och uppenbara felaktigheter i byråns beslut samt felaktigheter som byrån gjort vid registreringen av varumärket eller offentliggörandet av registreringen, i enlighet med de former och villkor som fastställs i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 81

Återställande av försutten tid

1. En sökande eller innehavare av ett gemenskapsvarumärke eller annan part i ett förfarande vid byrån som, trots att han har iakttagit all omsorg som har betingats av omständigheterna, inte har kunnat iaktta en frist i förhållande till byrån, ska på ansökan därom få sin rätt återställd, om underlåtenheten enligt denna förordning har haft till omedelbar följd att en rättighet eller rätt att överklaga gått förlorad.

2. Ansökan ska ges in skriftligen inom två månader från det förfallet upphörde. Den åtgärd som försummats måste vidtas inom denna frist. Ansökan får inte göras senare än ett år från utgången av den frist som

▼B

inte iakttagits. Har förnyelse av registrering inte gjorts eller förnyelseavgift inte betalats ska den ytterligare frist om sex månader som anges i artikel 47.3 tredje meningen inräknas i fristen på ett år.

3. I ansökan ska anges grunderna för denna och de omständigheter som åberopas till stöd för densamma. Den ska inte anses ingiven förrän avgiften för återställande av försutten tid har betalats.

4. Beslut om ansökan ankommer på den enhet som är behörig att besluta i anledning av underlåtenheten.

5. Denna artikel ska inte gälla i fråga om de tidsfrister som anges i punkt 2 eller de som anges i artiklarna 41.1, 41.3 eller 82.

6. Om en sökande eller innehavare av ett gemenskapsvarumärke får den försuttna tiden återställd, kan han inte åberopa sina rättigheter gentemot en tredje man som i god tro har släppt ut varor på marknaden eller tillhandahållit tjänster under ett tecken som är identiskt med eller liknande gemenskapsvarumärket under tiden mellan förlusten av rättigheterna till ansökan eller till gemenskapsvarumärket och offentliggörandet av beslutet om återställande av rättigheten.

7. Tredje man som kan göra bestämmelserna i punkt 6 gällande får som sådan föra talan mot beslutet om återställande av rättigheten för sökanden, eller för innehavaren av ett gemenskapsvarumärke, inom två månader från dagen för offentliggörandet av beslutet om återställande av rättigheten.

8. Denna artikel påverkar inte en medlemsstats rätt att bevilja återställande av försutten tid i fråga om de frister som avses i denna förordning och som ska iakttas gentemot den statens myndigheter.

Artikel 82

Fortsatt behandling

1. Sökanden eller innehavaren av ett gemenskapsvarumärke eller varje annan part i ett förfarande vid byrån som har underlåtit att iaktta en tidsfrist gentemot byrån, kan på begäran få till stånd en fortsatt behandling av ärendet, under förutsättning att den åtgärd som tidsfristen avsåg har vidtagits när begäran görs. En ansökan om fortsatt behandling får inte göras senare än två månader från utgången av den tidsfrist som inte iakttagits. Ansökan ska inte anses ingiven förrän avgiften för fortsatt behandling har betalats.

2. Denna artikel är inte tillämplig på de tidsfrister som anges i artiklarna 25.3, 27, 29.1, 33.1, 36.2, 41, 42, 47.3, 60, 62, 65.5, 81 och 112 eller de som föreskrivs i den här artikeln eller de tidsfrister som anges i tillämpningsföreskrifterna för yrkande om prioritet enligt artikel 30, utställningsprioritet enligt artikel 33 eller företräde enligt artikel 34 efter det att ansökan ingetts.

▼B

3. Den enhet som är behörig att fatta beslut på grund av underlåtenheten, ska fatta beslut om ansökan.

4. Om byrån bifaller begäran ska följderna av att tidsfristen inte iakttagits inte anses ha inträffat.

5. Om byrån avvisar begäran återbetalas avgiften.

Artikel 83

Tillämpning av allmänna principer

I den mån denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, avgiftsbestämmelserna eller förfarandereglerna för överklagandenämnden inte innehåller förfarandebestämmelser ska byrån beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna.

Artikel 84

Preskription av betalningsskyldighet

1. Byråns rätt att kräva betalning av avgift ska upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket avgiften förföll till betalning.

2. Rätt till återbetalning från byrån av avgift eller av överskjutande belopp som inbetalats då avgift erlagts ska upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket rätten uppkom.

3. Den frist som anges i punkterna 1 och 2 avbryts i fall som avses i punkt 1 genom en anmodan att betala avgiften och i fall som avses i punkt 2 genom skriftligt krav på återbetalning. Efter avbrottet börjar fristen omedelbart löpa på nytt och utgår senast när sex år förflutit från utgången av det år under vilket den ursprungligen började löpa om inte dessförinnan talan väckts för att göra rätten gällande, i vilket fall fristen upphör tidigast när ett år förflutit från det domen vann laga kraft.

AVSNITT 2

Kostnader

Artikel 85

Fördelning av kostnaderna

1. Den förlorande parten i förfaranden om invändning, upphävande, ogiltighetsförklaring eller överklagande ska bära den andra partens avgifter liksom, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 119.6, sina egna nödvändiga kostnader, däribland resekostnader, uppehälle och ersättning till ombud, rådgivare eller advokat inom ramen för de belopp som är fastställda för varje kostnadskategori enligt villkoren i tillämpningsföreskrifterna.

2. Invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden kan emellertid, i den mån som parterna förlorar på vissa punkter och vinner på andra, eller om det är motiverat av rättviseskäl, fatta beslut om en annan fördelning av kostnaderna.

▼B

3. Den part som avslutar ett förfarande genom att återkalla en ansökan om gemenskapsvarumärke, invändning, upphävande eller ogiltighetsförklaring eller ett överklagande eller genom att inte förnya registreringen av gemenskapsvarumärket eller genom att avstå från gemenskapsvarumärket, ska bära den andra partens avgifter och kostnader enligt bestämmelserna i punkterna 1 och 2.

4. Om frågan inte slutligt avgörs ska kostnaderna fördelas efter vad invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden finner skäligt.

5. Om parterna inför invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden kommer överens om en annan fördelning av kostnaderna än den som följer av föregående punkter ska den berörda enheten beakta denna överenskommelse.

6. Invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden ska fastställa det belopp som ska återbetalas i enlighet med föregående punkter då de avgifter som ska betalas endast omfattar avgifter till byrån och kostnader för företrädarna. I alla andra fall ska registratorn vid överklagandenämnden eller en anställd vid invändningsenheten eller annulleringsenheten fastställa det belopp som ska återbetalas på begäran. Begäran får inte göras senare än två månader från det datum då det beslut för vilket ansökan om avgifterna gjorts har vunnit laga kraft. Detta belopp kan efter ansökan härom inom föreskriven tid ändras genom beslut av invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden.

Artikel 86

Verkställighet av beslut om kostnadsbelopp

1. Ett slutligt beslut av byrån om fastställande av kostnadsbelopp kan verkställas.

2. Verkställighet ska ske i enlighet med de civilrättsliga bestämmelser som gäller i den stat där den äger rum. Efter prövning som endast får avse dokumentets äkthet ska verkställighetsbeslutet bifogas till byråns beslut av den nationella myndighet som regeringen i varje medlemsstat har utsett för detta ändamål och som ska meddelas byrån och Europeiska gemenskapernas domstol.

3. När dessa formkrav har uppfyllts får den berörda parten, efter ansökan, begära verkställighet i enlighet med nationell lagstiftning genom att ansöka direkt hos den behöriga myndigheten.

4. Verkställighet kan skjutas upp endast genom beslut av Europeiska gemenskapernas domstol. Prövning av lagligheten av verkställighetsåtgärderna ska emellertid åligga domstolarna i det berörda landet.

▼B

AVSNITT 3

Information till allmänheten och till medlemsstaternas myndigheter

Artikel 87

Register över gemenskapsvarumärken

Byrån ska föra ett register, som ska betecknas registret över gemenskapsvarumärken och innehålla alla de uppgifter vilka enligt denna förordning eller enligt tillämpningsföreskrifterna ska antecknas i registret. Registret ska vara tillgängligt för allmänheten.

Artikel 88

Handlingars offentlighet

1. Handlingar i ärende om gemenskapsvarumärke som ännu inte offentliggjorts får endast göras tillgängliga för allmänheten om sökanden medger detta.

2. Den som kan visa att sökanden av ett gemenskapsvarumärke har uttalat att sökanden efter registrering av varumärket kommer att åberopa dessa rättigheter gentemot den förstnämnde ska ha rätt att utan sökandens medgivande ta del av handlingarna innan ansökan offentliggjorts.

3. Sedan en ansökan om gemenskapsvarumärke har offentliggjorts ska var och en som så begär ha rätt att ta del av handlingarna rörande denna ansökan och det på grundval därav meddelade varumärket.

4. När handlingar hålls tillgängliga i enlighet med punkt 2 eller 3 kan dock vissa handlingar i ärendet undantas i enlighet med bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 89

Regelbundet utkommande publikationer

Byrån ska regelbundet utge

a) en *tidning om gemenskapsvarumärken*, vilken ska innehålla de uppgifter som antecknats i registret över gemenskapsvarumärken och andra uppgifter vars offentliggörande föreskrivs i denna förordning eller i tillämpningsföreskrifterna,

b) en *officiell tidning* som innehåller allmänna upplysningar och meddelanden från byråns direktör samt andra upplysningar om denna förordning och dess tillämpning.

Artikel 90

Administrativt samarbete

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i nationell lagstiftning ska byrån samt domstolar och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna på begäran biträda varandra genom att lämna uppgifter eller låta varandra ta del av innehållet i handlingar. Låter byrån domstol, åklagarmyndighet eller centrala organ för industriell äganderätt ta del av innehållet i handlingar gäller inte begränsningarna i artikel 88.

▼B

Artikel 91

Utbyte av publikationer

1. Byrån och de centrala organ för industriell äganderätt i medlemsstaterna ska på begäran kostnadsfritt till varandra översända ett eller flera exemplar av sina publikationer att användas inom respektive myndighet.

2. Byrån får ingå avtal om utbyte eller översändande av publikationer.

AVSNITT 4

Ombud

Artikel 92

Allmänna principer för ombud

1. Om inte annat följer av punkt 2 är inte någon skyldig att låta sig företrädas inför byrån.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra meningen, måste en fysisk eller juridisk person som varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet, vara företrädd inför byrån, i enlighet med artikel 93.1, vid förfarande som äger rum enligt denna förordning utom vid ingivande av ansökan om ett gemenskapsvarumärke; och i tillämpningsföreskrifterna får föreskrivas ytterligare undantag.

3. En fysisk eller juridisk person som har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet får inför byrån låta sig företrädas av en anställd. En anställd hos en sådan juridisk person får företräda även andra juridiska personer som har ekonomisk anknytning till den förstnämnda juridiska personen, även om dessa andra juridiska personer varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig industriell eller kommersiell verksamhet.

4. I tillämpningsföreskrifterna anges om och under vilka förutsättningar en anställd ska inge en skriftlig fullmakt som ska läggas till akten.

Artikel 93

Yrkesmässiga företrädare

1. En fysisk eller juridisk person får inför byrån endast företrädas av

a) en utövande jurist som har rätt att verka i en medlemsstat och som bedriver verksamhet inom gemenskapen, i den mån han i den staten är behörig att uppträda som ombud i varumärkesfrågor,

b) auktoriserat ombud som är upptaget i byråns förteckning. I tillämpningsföreskrifterna anges om och under vilka förutsättningar en person som är ombud inför byrån ska inge en skriftlig fullmakt som ska läggas till akten.

▼B

En person som är ombud inför byrån ska ge in en sådan skriftlig fullmakt som anges i tillämpningsföreskrifterna.

2. I förteckningen över auktoriserade ombud får upptagas en fysisk person som

a) är medborgare i en medlemsstat,

b) driver rörelse i eller har anställning i gemenskapen,

c) har behörighet att företräda fysiska eller juridiska personer i varumärkesfrågor vid det centrala organet för industriell äganderätt i en medlemsstat. Om sådan behörighet i den staten inte är beroende av särskilda yrkesmässiga kvalifikationer, måste den som ansöker om att bli upptagen i förteckningen, under minst fem år ha uppträtt som ombud i varumärkesfrågor vid den statens centrala organ för industriell äganderätt. Den som genom sina yrkesmässiga kvalifikationer att företräda fysiska eller juridiska personer i varumärkesfrågor hos det centrala organet för industriell äganderätt i en av medlemsstaterna är officiellt erkänd i enlighet med den statens lagstiftning, ska vara undantagen från detta villkor.

3. Ett ombud ska tas upp i förteckningen efter ansökan, till vilken ska fogas ett intyg från det centrala organet för industriell äganderätt i medlemsstaten i fråga om att villkoren i punkt 2 är uppfyllda.

4. Byråns direktör får medge undantag från

a) villkoret i punkt 2 c andra meningen, om sökanden styrker att han på annat sätt förvärvat erforderlig kompetens,

b) villkoret i punkt 2 a, om särskilda omständigheter råder.

5. I tillämpningsföreskrifterna ska föreskrivas under vilka förutsättningar någon får avföras från förteckningen över auktoriserade ombud.

AVDELNING X

BEHÖRIGHET OCH FÖRFARANDE I MÅL OM GEMENSKAPSVARUMÄRKEN

AVSNITT 1

Tillämpning av förordning (EG) nr 44/2001

Artikel 94

Tillämpning av förordning (EG) nr 44/2001

1. Om inte annat anges i denna förordning ska förordning (EG) nr 44/2001 tillämpas i mål om gemenskapsvarumärken och på ansökningar

▼B

om gemenskapsvarumärken samt i mål i samband med litispendens och konnexitet i fråga om gemenskapsvarumärken och nationella varumärken.

2. Vad avser mål i fråga om talan och genkäromål som avses i artikel 96

a) ska artiklarna 2, 4, 5.1, 5.3, 5.4, 5.5 och 31 i förordning (EG) nr 44/2001 inte tillämpas,

b) ska artiklarna 23 och 24 i förordning (EG) nr 44/2001 tillämpas med de begränsningar som följer av artikel 97.4 i den här förordningen,

c) ska de bestämmelser i kapitel II i förordning (EG) nr 44/2001 vilka ska tillämpas på personer med hemvist i en medlemsstat också tillämpas på de personer som inte har sitt hemvist i någon medlemsstat men som har ett driftställe där.

AVSNITT 2

Tvister om intrång i och giltighet av gemenskapsvarumärken

Artikel 95

Domstolar för gemenskapsvarumärken

1. Medlemsstaterna ska inom sina territorier utse så få nationella domstolar i första och andra instans som möjligt, nedan kallade *domstolar för gemenskapsvarumärken*, vilka ska utöva de funktioner som tilldelats dem enligt denna förordning.

2. Alla medlemsstater ska inom tre år från ikraftträdandet av förordning (EG) nr 40/94 till kommissionen överlämna en förteckning över domstolar för gemenskapsvarumärken av vilken ska framgå deras beteckning och geografiska behörighet.

3. Alla ändringar som görs efter överlämnandet av förteckningen i punkt 2 och som rör antalet domstolar, deras beteckning eller geografiska behörighet, ska utan dröjsmål meddelas kommissionen av den berörda medlemsstaten.

4. Upplysningarna i punkterna 2 och 3 ska av kommissionen meddelas medlemsstaterna och ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Till dess att en medlemsstat har överlämnat förteckningen i punkt 2, ska behörigheten att pröva sådan talan som avses i artikel 96, och beträffande vilken den statens domstolar är behöriga enligt artikel 97, i stället tillkomma de domstolar i den staten vilka skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i förfaranden om nationella varumärken registrerade i denna stat.

▼B

Artikel 96

Behörighet i fråga om intrång och giltighet

Domstolarna för gemenskapsvarumärken ska ha exklusiv behörighet i fråga om

a) talan om intrång och – om sådan talan är tillåten enligt nationell lag – talan om försök eller förberedelse till intrång i rätten till gemenskapsvarumärken,

b) fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång, om sådan talan är tillåten enligt nationell lag,

c) talan på grund av sådana handlingar som avses i artikel 9.3 andra meningen,

d) genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring av ett gemenskapsvarumärke enligt artikel 100.

Artikel 97

Internationell behörighet

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning eller av de bestämmelser i förordning (EG) nr 44/2001 som enligt artikel 94 ska tillämpas, ska sådan talan som avses i artikel 96 väckas vid domstol i den medlemsstat där svaranden har sitt hemvist eller, om han inte har hemvist i någon medlemsstat, i den medlemsstat i vilken han har ett driftställe.

2. Om svaranden varken har hemvist eller driftställe i någon medlemsstat ska sådan talan väckas vid domstol i den medlemsstat i vilken käranden har sitt hemvist eller, om denne saknar hemvist i någon medlemsstat, i den medlemsstat i vilken han har ett driftställe.

3. Om varken svaranden eller käranden har hemvist eller driftställe i någon medlemsstat ska talan väckas vid domstol i den medlemsstat där byrån har sitt säte.

4. Trots bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 ska

a) artikel 23 i förordning (EG) nr 44/2001 tillämpas, om parterna är överens om att en annan domstol för gemenskapsvarumärken ska ha behörighet,

b) artikel 24 i förordning (EG) nr 44/2001 tillämpas, om svaranden uppträder vid en annan domstol för gemenskapsvarumärken.

5. Sådan talan som avses i artikel 96, med undantag av fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång i ett gemenskapsvarumärke, får även väckas vid domstol i den medlemsstat i vilken intrång redan förekommer eller i vilken det finns risk för intrång, eller i vilken en sådan handling som avses i artikel 9.3 andra meningen har begåtts.

Artikel 98

Behörighetsområde

1. En domstol för gemenskapsvarumärken vars behörighet grundar sig på artikel 97.1–97.4 är behörig i fråga om

▼B

a) intrång som redan förekommer, eller som det finns risk för, inom en medlemsstats territorium,

b) sådana handlingar som avses i artikel 9.3 andra meningen, vilka begåtts inom en medlemsstats territorium.

2. En domstol för gemenskapsvarumärken vars behörighet grundar sig på artikel 97.5 är endast behörig i fråga om handlingar som begåtts, eller som det finns risk för, inom den medlemsstats territorium i vilken denna domstol är belägen.

Artikel 99

Giltighetspresumtion – Invändningar

1. Domstolarna för gemenskapsvarumärken ska anse ett gemenskapsvarumärke vara giltigt, om inte dess giltighet bestrids av svaranden genom ett genkäromål om upphävande eller om ogiltighetsförklaring.

2. Ett gemenskapsvarumärkes giltighet får inte bestridas i en fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång.

3. I mål som avses i artikel 96 a och c kan en talan om upphävande eller ogiltighet av ett gemenskapsvarumärke som inte utgör ett genkäromål, tas upp i den mån svaranden hävdar att rättigheterna för innehavaren av gemenskapsvarumärket skulle kunna upphävas på grund av otillräcklig användning eller på grund av att gemenskapsvarumärket skulle kunna förklaras ogiltigt på grund av svarandens äldre rättighet.

Artikel 100

Genkäromål

1. Ett genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring får endast grunda sig på de grunder för upphävande eller ogiltighet som anges i denna förordning.

2. En domstol för gemenskapsvarumärken ska avvisa ett genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring, om ett beslut av byrån i ett mål om samma sak mellan samma parter redan har vunnit laga kraft.

3. Om ett genkäromål väcks i ett mål i vilket varumärkesinnehavaren inte redan är part, ska han underrättas om detta och han ska ha rätt att intervenera i målet i enlighet med bestämmelserna i den nationella lagstiftningen.

4. En domstol för gemenskapsvarumärken vid vilken ett genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket har anhängiggjorts ska meddela byrån om vilken dag genkäromålet ingivits. Byrån ska införa uppgiften i registret över gemenskapsvarumärken.

5. Bestämmelserna i artikel 57.2–57.5 ska tillämpas.

▼B

6. När en domstol för gemenskapsvarumärken slutligt har avgjort ett genkäromål om upphävande eller ogiltighet av ett gemenskapsvarumärke och beslutet vunnit laga kraft, ska domstolen översända en kopia av avgörandet till byrån. Var och en får begära upplysningar härom. Byrån ska införa uppgifterna i beslutet i registret över gemenskapsvarumärken i enlighet med vad som föreskrivs i tillämpningsföreskrifterna.

7. En domstol för gemenskapsvarumärken, vid vilken har anhängiggjorts ett genkäromål om upphävande eller ogiltighetsförklaring, får på ansökan av innehavaren av gemenskapsvarumärket, och efter att ha hört de övriga parterna, förklara målet vilande och förelägga svaranden att inom viss tid ansöka hos byrån om upphävande eller ogiltighetsförklaring. Om ansökan inte görs inom denna tid ska målet tas upp igen och genkäromålet anses ha återkallats. Artikel 104.3 ska tillämpas.

Artikel 101

Tillämplig lag

1. Domstolarna för gemenskapsvarumärken ska tillämpa bestämmelserna i denna förordning.

2. I de frågor som inte regleras av denna förordning ska domstolen för gemenskapsvarumärken tillämpa det egna landets lagstiftning, inbegripet internationell privaträtt.

3. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska domstolen för gemenskapsvarumärken tillämpa de rättegångsregler som gäller i fråga om ett nationellt varumärke i den medlemsstat där domstolen har sitt säte.

Artikel 102

Påföljder

1. När en domstol för gemenskapsvarumärken finner att svaranden har gjort intrång eller riskerar att göra intrång i ett gemenskapsvarumärke ska domstolen, om det inte föreligger särskilda skäl, förbjuda svaranden att fortsätta intrånget eller de handlingar som skulle kunna innebära intrång i gemenskapsvarumärket. Den ska också, i enlighet med sin nationella lagstiftning, vidta åtgärder som syftar till att säkerställa att dess förbud efterlevs.

2. I alla andra avseenden ska domstolen för gemenskapsvarumärken tillämpa lagstiftningen, inbegripet internationell privaträtt, i den medlemsstat i vilken intrånget eller de handlingar som skulle kunna innebära intrång begicks.

Artikel 103

Interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder

1. De interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder som enligt en medlemsstats lagstiftning är möjliga vad beträffar ett nationellt varumärke ska för ett gemenskapsvarumärke eller en ansökan om gemenskapsvarumärke kunna begäras vid den statens domstolar, däribland domstolarna

▼B

för gemenskapsvarumärken, även om en domstol för gemenskapsvarumärken i en annan medlemsstat enligt denna förordning är behörig att avgöra själva saken.

2. En domstol för gemenskapsvarumärken, vars behörighet grundas på artikel 97.1, 97.2, 97.3 eller 97.4, är behörig att besluta om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder, vilka, förutsatt att förfarandet för erkännande och verkställighet sker i enlighet med bestämmelserna i avdelning III i förordning (EG) nr 44/2001, ska äga giltighet inom vart och ett av medlemsstaternas territorium. Ingen annan domstol har sådan behörighet.

Artikel 104

Särskilda regler för konnexa mål

1. En domstol för gemenskapsvarumärken, som ska avgöra ett sådant mål som avses i artikel 96, bortsett från fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång, ska om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, antingen på eget initiativ efter att ha hört parterna, eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter, förklara målet vilande, om gemenskapsvarumärkets giltighet är föremål för prövning på grund av genkäromål vid en annan domstol för gemenskapsvarumärken, eller om en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring redan gjorts hos byrån.

2. Byrån ska förklara en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring vilande, om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, antingen på eget initiativ efter att ha hört parterna, eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter, om gemenskapsvarumärkets giltighet är föremål för prövning på grund av genkäromål vid en domstol för gemenskapsvarumärken. Om en av parterna i målet vid domstolen för gemenskapsvarumärken begär det, kan dock domstolen efter att ha hört övriga parter förklara målet vilande. Byrån ska i så fall återuppta den vilandeförklarade ansökan.

3. Om en domstol för gemenskapsvarumärken förklarar ett mål vilande får den förordna om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder att gälla under den tid som målet är vilande.

Artikel 105

Behörighet för domstolarna för gemenskapsvarumärken i andra instans – fullföljd av talan

1. Ett avgörande av en domstol för gemenskapsvarumärken i första instans i fråga om sådan talan som avses i artikel 96 får överklagas till en domstol för gemenskapsvarumärken i andra instans.

2. De villkor under vilka ett överklagande till en domstol för gemenskapsvarumärken i andra instans kan ske, ska bestämmas av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat i vilken domstolen är belägen.

3. Nationella bestämmelser om fullföljd av talan ska tillämpas på avgöranden av en domstol för gemenskapsvarumärken i andra instans.

▼B

AVSNITT 3

Andra tvister om gemenskapsvarumärken

Artikel 106

Kompletterande bestämmelser om behörighet för andra nationella domstolar än domstolar för gemenskapsvarumärken

1. I den medlemsstat, vars domstolar är behöriga enligt artikel 94.1, ska annan talan än sådan som avses i artikel 96, föras vid de domstolar som skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i fråga om talan om nationella varumärken, som är registrerade i den staten.

2. Om enligt artikel 94.1 och punkt 1 i den här artikeln ingen domstol är behörig att avgöra en annan talan än sådan som avses i artikel 96, men som angår ett gemenskapsvarumärke, kan denna talan väckas vid domstolarna i den medlemsstat i vilken byrån har sitt säte.

Artikel 107

Skyldighet för nationella domstolar

En nationell domstol som ska avgöra en annan talan om ett gemenskapsvarumärke än sådan som avses i artikel 96 ska anse varumärket vara giltigt.

AVSNITT 4

Övergångsbestämmelse

Artikel 108

Övergångsbestämmelser om tillämpning av förordning (EG) nr 44/2001

De bestämmelser i förordning (EG) nr 44/2001 som enligt föregående artiklar ska tillämpas, ska ha verkan i förhållande till en medlemsstat endast enligt den text enligt förordningen som vid varje tidpunkt är gällande för medlemsstaten i fråga.

AVDELNING XI

INVERKAN PÅ MEDLEMSSTATERNAS RÄTT

AVSNITT 1

Mål som grundar sig på flera varumärken

Artikel 109

Litispendens och konnexitet beträffande mål om gemenskapsvarumärken och nationella varumärken

1. Om det väcks en talan om intrång mellan samma parter om samma sak vid domstolar i olika medlemsstater, i det ena fallet på grundval av ett gemenskapsvarumärke och i det andra på grundval av ett nationellt varumärke, ska följande gälla:

▼B

a) Den domstol som inte anhängiggjorts först, ska på eget initiativ förklara sig sakna behörighet till förmån för den domstol, vid vilken talan först har väckts, om varumärkena i fråga är identiska och gäller för identiska varor eller tjänster. Den domstol som ska förklara sig sakna behörighet får vilandeförklara målet om den andra domstolens behörighet bestrids.

b) Den domstol som inte anhängiggjorts först, får vilandeförklara målet om de berörda varumärkena är identiska och gäller för varor eller tjänster av liknande slag liksom om de berörda varumärkena liknar varandra och gäller för varor eller tjänster som är identiska eller av liknande slag.

2. Den domstol, vid vilken en talan om intrång i ett gemenskapsvarumärke anhängiggjorts, ska avvisa talan, om en domstol har slutgiltigt avgjort ett mål mellan samma parter, om samma sak avseende ett identiskt nationellt varumärke som gäller för identiska varor eller tjänster.

3. Den domstol, vid vilken en talan om intrång i ett nationellt varumärke anhängiggjorts, ska avvisa talan, om en domstol har slutgiltigt avgjort ett mål mellan samma parter om samma sak avseende ett identiskt gemenskapsvarumärke som gäller för identiska varor eller tjänster.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte tillämpas i fråga om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder.

AVSNITT 2

Tillämpning av nationell rätt för att förbjuda bruk av gemenskapsvarumärken

Artikel 110

Förbud mot bruk av gemenskapsvarumärken

1. Om inte annat föreskrivs, ska denna förordning inte påverka rätten i medlemsstaternas lagstiftning att väcka sådan talan om intrång i äldre rättigheter som avses i artikel 8 eller artikel 53.2 i förhållande till bruk av ett yngre gemenskapsvarumärke. En sådan talan om intrång i äldre rättigheter som avses i artikel 8.2 och 8.4 får dock inte längre väckas, om innehavaren av den äldre rättigheten i enlighet med artikel 54.2 inte längre kan ansöka om en ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket.

2. Om inte annat föreskrivs, ska denna förordning inte påverka rätten att enligt en medlemsstats civilrättsliga, förvaltningsrättsliga eller straffrättsliga lagstiftning, eller enligt gemenskapsrätten, väcka talan om att förbjuda bruk av ett gemenskapsvarumärke, i den utsträckning som bruk av ett nationellt varumärke kan förbjudas enligt denna medlemsstats lagstiftning eller enligt gemenskapsrätten.

Artikel 111

Äldre rättigheter som gäller lokalt

1. Innehavaren av en äldre rättighet som gäller lokalt får motsätta sig användning av gemenskapsvarumärket inom det område där denna rättighet åtnjuter skydd, i den mån lagstiftningen i den berörda medlemsstaten tillåter detta.

▼B

2. Bestämmelsen i punkt 1 ska inte tillämpas, om innehavaren av den äldre rättigheten under en sammanhängande femårsperiod har förhållit sig passiv till att gemenskapsvarumärket använts inom det område där denna rättighet åtnjuter skydd, och han under samma tid varit medveten om användningen, såvida inte ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket gjorts i ond tro.

3. Innehavaren av ett gemenskapsvarumärke ska inte vara berättigad att motsätta sig användning av en sådan rättighet som avses i punkt 1 även om den rättigheten inte längre kan göras gällande mot gemenskapsvarumärket.

AVSNITT 3

Omvandling till nationell varumärkesansökan

Artikel 112

Begäran om omvandling

1. Sökanden eller innehavaren av ett gemenskapsvarumärke får begära omvandling av sin ansökan om gemenskapsvarumärke eller av sitt gemenskapsvarumärke till en ansökan om nationellt varumärke

a) i den mån ansökan om gemenskapsvarumärket avslås, återkallas, eller anses återkallad,

b) i den mån gemenskapsvarumärket upphör att ha rättsverkan.

2. Omvandling får inte ske

a) om rättigheterna för innehavaren av gemenskapsvarumärket har upphävts på grund av underlåten användning, med mindre gemenskapsvarumärket i den medlemsstat för vilken omvandlingen begärs har använts på ett sådant sätt som kan anses som verkligt bruk enligt den medlemsstatens lagstiftning,

b) för skydd i en medlemsstat där det i enlighet med byråns beslut eller beslut av nationell domstol föreligger ett registreringshinder för eller grund för att upphäva eller ogiltighetsförklara en ansökan om gemenskapsvarumärke eller gemenskapsvarumärket.

3. För den nationella varumärkesansökan som är resultatet av en omvandling av ett gemenskapsvarumärke eller en ansökan om gemenskapsvarumärke, ska i den berörda medlemsstaten dagen för ansökan av gemenskapsvarumärket i fråga eller prioritetsdagen för ansökningen i fråga gälla, samt i förekommande fall det företräde för ett i denna stat befintligt varumärke, som i enlighet med artikel 34 eller 35 yrkas.

4. Om en ansökan om gemenskapsvarumärke anses återkallad ska byrån underrätta sökanden om att begäran om omvandling får göras inom tre månader från dagen för denna underrättelse.

5. Om en ansökan om ett gemenskapsvarumärke återkallas eller gemenskapsvarumärket upphör att gälla på grund av ett avstående eller underlåtenhet att förnya registreringen, ska begäran om omvandling ges in inom tre månader räknat från den dag när ansökan om gemenskapsvarumärket återkallades eller gemenskapsvarumärket upphörde att gälla.

▼B

6. Om en ansökan om gemenskapsvarumärke avslås genom ett beslut av byrån eller om gemenskapsvarumärket upphör att gälla till följd av ett beslut av byrån eller en domstol för gemenskapsvarumärken, ska begäran om omvandling ges in inom tre månader räknat från den dag då beslutet vann laga kraft.

7. Den rättsverkan som avses i artikel 32 ska förfalla om begäran inte ges in i rätt tid.

Artikel 113

Framställan, offentliggörande och överlämnande av begäran om omvandling

1. En begäran om omvandling ska ges in till byrån och ska innehålla uppgift om de medlemsstater i vilka det önskas förfarande med ansökan om registrering av ett nationellt varumärke. Begäran ska inte anses ingiven förrän omvandlingsavgiften har betalats.

2. Om ansökan om ett gemenskapsvarumärke har offentliggjorts, ska mottagandet av en sådan begäran om omvandling föras in i registret över gemenskapsvarumärken och denna begäran offentliggöras.

3. Byrån ska kontrollera om den begärda omvandlingen uppfyller villkoren i denna förordning, särskilt artikel 112.1, 112.2, 112.4, 112.5 och 112.6 samt punkt 1 i den här artikeln, liksom de formella villkoren i tillämpningsföreskrifterna. Om dessa villkor är uppfyllda ska byrån överlämna begäran om omvandling till myndigheterna för industriell äganderätt i de medlemsstater som anges däri.

Artikel 114

Formella krav för omvandling

1. Varje central myndighet för industriell äganderätt till vilket begäran om omvandling översänds kan från byrån få alla de ytterligare uppgifter om begäran som behövs för att myndigheten ska kunna besluta om det nationella varumärke som följer av omvandlingen.

2. En ansökan om gemenskapsvarumärke eller ett gemenskapsvarumärke som överlämnats i enlighet med artikel 113 får inte underkastas sådana formella krav i nationell lagstiftning som avviker från eller går utöver dem som föreskrivs i denna förordning eller i tillämpningsföreskrifterna.

3. Det centrala organ för industriell äganderätt till vilken begäran överlämnats får kräva att sökanden inom viss tid, minst två månader, ska

a) betala den nationella ansökningsavgiften,

b) ge in en översättning till ett av den berörda statens officiella språk av ansökan och bifogade handlingar,

▼B

c) uppge en adress i staten i fråga där han kan delges,

d) tillhandahålla en återgivning av varumärket i det antal kopior som staten i fråga bestämmer.

AVDELNING XII

BYRÅN

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 115

Rättslig ställning

1. Byrån ska vara ett gemenskapsorgan. Den ska vara en juridisk person.

2. Byrån ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen; den ska särskilt kunna förvärva eller avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

3. Byrån ska företrädas av sin direktör.

Artikel 116

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*), anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna samt de bestämmelser som har antagits gemensamt av institutionerna inom Europeiska gemenskapen för tillämpningen av dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor ska gälla för byråns personal, med undantag för ledamöterna av överklagandenämnderna, för vilka artikel 136 ska gälla.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 125 ska byrån gentemot de anställda utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och i anställningsvillkoren för övriga anställda tillkommer varje institution.

Artikel 117

Privilegier och immuniteter

Protokollet om Europeiska gemenskapernas privilegier och immuniteter ska gälla för byrån.

Artikel 118

Skadeståndsansvar

1. Byråns avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.

2. Europeiska gemenskapernas domstol ska vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett avtal som ingåtts av byrån.

▼B

3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska byrån ersätta skada som orsakats av dess enheter eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.

4. Europeiska gemenskapernas domstol ska vara behörig att pröva tvister om ersättning för de skador som avses i punkt 3.

5. De anställdas personliga ansvar gentemot byrån ska regleras av de tjänsteföreskrifter eller anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 119

Språk

1. Ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke ska ges in på ett av Europeiska gemenskapens officiella språk.

2. Byråns språk ska vara engelska, franska, italienska, spanska och tyska.

3. Sökanden ska ange ett andra språk, som ska vara ett av byråns språk, och som den sökande kan godkänna som handläggningsspråk vid eventuella invändnings-, upphävande- eller ogiltighetsförfaranden.

Om ansökan inte har ingivits på ett av byråns språk ska byrån sörja för att ansökan, som beskrivs i artikel 26.1, översätts till det språk som sökanden har angett.

4. När den som ansöker om registrering av ett gemenskapsvarumärke är ensam part inför byrån ska handläggningsspråket vara det språk på vilket ansökan har ingivits. Om ansökan inte har ingivits på ett av byråns språk kan byrån sända skriftliga meddelanden till den sökande på det andra språk som denne har angivit i ansökan.

5. Ansökan om invändning, upphävande eller ogiltighet ska ges in på något av byråns språk.

6. Om det språk som i enlighet med punkt 5 har valts för ansökan om invändning, upphävande eller ogiltighet är det språk på vilket ansökan om varumärke har ingivits eller det andra språk som har angivits i ansökan, ska detta språk vara handläggningsspråk.

Om det språk som i enlighet med punkt 5 har valts för ansökan om invändning, upphävande eller ogiltighet varken är det språk på vilket ansökan om varumärke har ingivits eller det andra språk som har angivits i ansökan, är den som ansöker om invändning, upphävande eller ogiltighet skyldig att på egen bekostnad låta översätta sin ansökan antingen till det språk som används i ansökan om varumärke, om det är ett av byråns språk, eller till det andra språk som har angivits i ansökan. Översättningen ska ges in inom den tid som anges i tillämpningsföreskrifterna. Det språk till vilket handlingen har översatts ska därefter bli handläggningsspråk.

▼B

7. Parterna i invändnings-, upphävande-, ogiltighets- och överklagandeförfaranden kan enas om att använda något annat av Europeiska gemenskapens officiella språk som handläggningsspråk.

Artikel 120

Offentliggörande och införande i registret

1. En ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke, som beskrivs i artikel 26.1, och alla övriga uppgifter som ska offentliggöras i enlighet med denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna ska offentliggöras på alla Europeiska gemenskapens officiella språk.

2. Alla uppgifter i registret över gemenskapsvarumärken ska införas på alla Europeiska gemenskapens officiella språk.

3. Vid bristande överensstämmelse ska texten på det av byråns språk på vilket ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke har ingivits gälla. Om ansökan har givits in på ett av Europeiska gemenskapens officiella språk, som inte är ett av byråns språk, ska texten på det andra språk som den sökande har angivit gälla.

Artikel 121

Det översättningsarbete som krävs för att byrån ska kunna bedriva sin verksamhet ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 122

Laglighetskontroll

1. Kommissionen ska kontrollera lagligheten av de åtgärder som byråns direktör vidtar, för vilka det inte föreskrivs i gemenskapslagstiftningen att laglighetskontroll ska företas av något annat organ, samt av de åtgärder som vidtas av den budgetkommitté som ska inrättas inom byrån i enlighet med artikel 138.

2. Kommissionen ska begära att de i punkt 1 angivna åtgärder som är olagliga ska ändras eller ogiltigförklaras.

3. Varje medlemsstat eller varje person som är direkt och personligt berörd kan till kommissionen hänskjuta varje åtgärd som uttryckligen eller underförstått avses i punkt 1 för prövning av dess laglighet. Denna framställning ska riktas till kommissionen inom en månad från den dag då den berörda parten först fick dom om den aktuella åtgärden. Kommissionen ska fatta beslut inom tre månader. Om inget beslut har fattats inom denna tid ska ärendet anses ha avslagits.

Artikel 123

Tillgång till handlingar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ([1]) ska tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

([1]) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

▼B

2. Styrelsen ska anta föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001 på denna förordning.

3. De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas hos ombudsmannen eller genom att väcka talan inför domstolen enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.

AVSNITT 2

Byråns ledning

Artikel 124

Direktörens befogenheter

1. Byrån ska ledas av en direktör.

2. Direktören ska särskilt ha följande uppgifter och befogenheter:

a) Han ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att byråns verksamhet ska kunna bedrivas, däribland att utfärda interna administrativa föreskrifter och att offentliggöra meddelanden.

b) Han kan förelägga kommissionen förslag till ändringar av denna förordning, av tillämpningsföreskrifterna, förfaranderegelrna för överklagandenämnderna, avgiftsbestämmelserna samt av alla övriga bestämmelser för gemenskapsvarumärken efter samråd med styrelsen samt, vad gäller avgifts- och budgetbestämmelserna i denna förordning, budgetkommittén.

c) Han ska göra en beräkning av byråns inkomster och utgifter och genomföra budgeten.

d) Han ska varje år förelägga kommissionen, Europaparlamentet och styrelsen en verksamhetsrapport.

e) Han ska gentemot de anställda utöva de befogenheter som anges i artikel 116.2.

f) Han får delegera sina befogenheter.

3. Direktören ska biträdas av en eller flera vice direktörer. Om direktören är frånvarande eller har förhinder ska vice direktören eller en av vice direktörerna ersätta honom i enlighet med det förfarande som fastställs av styrelsen.

Artikel 125

Utnämning av högre tjänstemän

1. Byråns direktör ska utnämnas av rådet på grundval av en av styrelsen upprättad förteckning över högst tre kandidater. Direktören kan avsättas av rådet på styrelsens förslag.

2. Direktörens mandatperiod ska vara högst fem år. Mandatperioden kan förnyas.

▼B

3. Byråns vice direktör eller vice direktörer ska utnämnas och avsättas i enlighet med det förfarande som anges i punkt 1 efter samråd med direktören.

4. Rådet ska utöva disciplinär myndighet över de tjänstemän som avses i punkterna 1 och 3.

AVSNITT 3

Styrelsen

Artikel 126

Inrättande och befogenheter

1. En styrelse ska inrättas vid byrån. Styrelsen ska ha de befogenheter som anges nedan, utan att detta påverkar de befogenheter som tilldelas budgetkommittén i avsnitt 5 – budget och finansiell kontroll.

2. Styrelsen ska upprätta de förteckningar över kandidater som anges i artikel 125.

3. Den ska bistå direktören med råd i frågor som ligger inom byråns kompetensområde.

4. Den ska rådfrågas innan riktlinjer för byråns handläggning av ärenden antas samt i de övriga fall som fastställs i denna förordning.

5. Den kan avge yttranden till och begära upplysningar från direktören och kommissionen, när den anser det nödvändigt.

Artikel 127

Sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och en företrädare för kommissionen samt suppleanter för dessa.

2. Styrelseledamöterna kan biträdas av rådgivare eller experter, om inte annat sägs i dess arbetsordning.

Artikel 128

Ordförandeskap

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter. Vice ordföranden ska ersätta ordföranden om denne har förhinder.

2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska vara tre år. Mandaten kan förnyas.

Artikel 129

Sammanträden

1. Styrelsen ska kallas till sammanträden av dess ordförande.

2. Byråns direktör ska delta i överläggningarna om inte annat beslutas av styrelsen.

▼B

3. Styrelsen ska hålla ordinarie sammanträde en gång om året. I övrigt ska den sammanträda på ordförandens initiativ eller på begäran av kommissionen eller av en tredjedel av medlemsstaterna.

4. Styrelsen ska själv anta sin arbetsordning.

5. Styrelsen ska fatta beslut med enkel majoritet bland medlemsstaternas företrädare. En majoritet av tre fjärdedelar av medlemsstaternas företrädare krävs emellertid för beslut som styrelsen har att fatta enligt artikel 125.1 och 125.3. I båda fallen har varje medlemsstat en röst.

6. Styrelsen får bjuda in observatörer att delta i dess sammanträden.

7. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

AVSNITT 4

Tillämpning av förfaranden

Artikel 130

Behörighet

Följande ska vara behöriga att besluta i samband med de förfaranden som anges i denna förordning:

a) Granskarna.

b) Invändningsenheterna.

c) Enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor.

d) Annulleringsenheterna.

e) Överklagandenämnderna.

Artikel 131

Granskare

Granskarna svarar för att på byråns vägnar fatta beslut om ansökningar om registrering av ett gemenskapsvarumärke, inbegripet de frågor som anges i artiklarna 36, 37 och 68, utom när frågorna ligger inom en invändningsenhets befogenhet.

Artikel 132

Invändningsenheter

1. Invändningsenheterna svarar för att fatta beslut om invändningar mot ansökningar om registrering av ett gemenskapsvarumärke.

2. Invändningsenheternas beslut ska fattas av tre ledamöter. Minst en ledamot ska vara jurist. I vissa särskilda fall, som anges i tillämpningsföreskrifterna, ska beslutet fattas av en ledamot.

▼B

Artikel 133

Enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor

1. Enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor svarar för att fatta de beslut som krävs enligt denna förordning och som inte ligger inom granskarnas, invändningsenheternas eller annulleringsenheternas befogenhet. Den ska särskilt svara för att fatta beslut om införande av uppgifter i registret över gemenskapsvarumärken.

2. Den ska också svara för att föra den förteckning över auktoriserade ombud som avses i artikel 93.

3. Enhetens beslut ska fattas av en ledamot.

Artikel 134

Annulleringsenheter

1. Annulleringsenheterna svarar för att fatta beslut om ansökningar om ett gemenskapsvarumärkes upphävande eller ogiltighet.

2. Annulleringsenheternas beslut ska fattas av tre ledamöter. Minst en ledamot ska vara jurist. I vissa särskilda fall, som anges i tillämpningsföreskrifterna, ska beslutet fattas av en ledamot.

Artikel 135

Överklagandenämnder

1. Överklagandenämnderna svarar för att besluta om överklaganden av beslut som meddelats av granskarna, invändningsenheterna, enheten för administration av varumärken och för juridiska frågor samt annulleringsenheterna.

2. Överklagandenämndernas beslut ska fattas av tre ledamöter, varav minst två ska vara jurister. I vissa särskilda fall ska besluten fattas i utökad sammansättning med direktören för överklagandenämnderna, eller en enda ledamot som ska vara jurist, som ordförande.

3. Vid fastställandet av vilka särskilda fall som faller inom den utökade nämndens behörighet ska den juridiska svårighetsgraden, ärendets betydelse eller andra särskilda omständigheter beaktas. Sådana ärenden får hänskjutas till en nämnd i utökad sammansättning

a) av den särskilda funktion för överklagandenämnderna som inrättats enligt de förfaranderegler för nämnderna som avses i artikel 162.3, eller

b) av den nämnd som handlägger ärendet.

4. Sammansättningen av nämnden i utökad sammansättning och reglerna för att hänskjuta ärenden till den ska fastställas i enlighet med de förfaranderegler som avses i artikel 162.3.

▼B

5. Vid avgörande av i vilka särskilda fall en ledamot själv får besluta i ett ärende ska hänsyn tas till att rättsfrågorna och sakomständigheterna inte innefattar några svårigheter, ärendet är av begränsad betydelse eller att särskilda omständigheter i övrigt inte föreligger. Beslut att i dessa fall överlåta ett ärende på en ledamot ska fattas av den nämnd som handlägger ärendet. Närmare bestämmelser finns i de förfaranderegler för nämnderna som avses i artikel 162.3.

Artikel 136

Ledamöternas oavhängighet i överklagandenämnderna

1. Direktören för överklagandenämnderna och ordföranden för varje nämnd ska utnämnas för en period på fem år i enlighet med förfarandet i artikel 125 för utnämning av byråns direktör. De får under den mandattiden inte skiljas från sina uppdrag, om det inte finns tungt vägande skäl för detta och Europeiska gemenskapernas domstol, på anmodan av den institution som utnämnde dem, har beslutat att så ska ske. Mandatet för direktören för överklagandenämnderna och ordföranden för varje nämnd kan förnyas för ytterligare perioder på fem år eller fram till deras pensionering om pensionsåldern uppnås under det nya mandatet.

Direktören för överklagandenämnderna ska bland annat ha befogenhet att administrera organisationen, särskilt för att

a) leda myndigheten för de överklagandenämnder vars uppgift är att fastställa regler och organisera arbetet i nämnderna och som det föreskrivs om i de förfaranderegler för nämnderna som avses i artikel 162.3,

b) ombesörja verkställandet av myndighetens beslut,

c) fördela ärendena till nämnderna på grundval av de objektiva kriterier som myndigheten för överklagandenämnderna har fastställt,

d) för byråns direktör redovisa nämndernas behov av medel, för att kunna beräkna utgifterna.

Direktören för överklagandenämnderna ska leda nämnden i utökad sammansättning.

Närmare bestämmelser ska fastställas i de förfaranderegler för nämnderna som avses i artikel 162.3.

2. Ledamöterna av överklagandenämnderna ska utnämnas av styrelsen för en period av fem år. Deras mandat kan förnyas för ytterligare perioder på fem år eller fram till deras pensionering om pensionsåldern uppnås under den nya mandatperioden.

3. Ledamöterna av överklagandenämnderna får inte skiljas från sina uppdrag om det inte finns tungt vägande skäl för detta och Europeiska gemenskapernas domstol, i mål som anhängiggjorts av styrelsen på förslag av direktören för överklagandenämnderna, sedan ordföranden för den nämnd som ledamoten tillhör har hörts, har beslutat att så ska ske.

▼B

4. Direktören för överklagandenämnderna samt ordföranden för varje nämnd och ledamöterna i överklagandenämnderna ska vara oavhängiga. Vid beslutsfattandet ska de inte vara bundna av några instruktioner.

5. Direktören för överklagandenämnderna samt ordföranden för varje nämnd och ledamöterna i överklagandenämnderna får inte vara granskare eller ledamöter av invändningsenheterna, enheten för administration av varumärken och gemenskapsmönster och för juridiska frågor eller annulleringsenheterna.

Artikel 137

Jäv

1. Granskarna och ledamöterna av enheterna inom byrån samt av överklagandenämnderna får inte delta i handläggningen av ett ärende om de har något personligt intresse av saken eller om de tidigare har företrätt någon av parterna i saken. Två av de tre ledamöterna av en invändningsenhet får inte ha deltagit i behandlingen av ansökan. Ledamöterna av annulleringsenheterna får inte delta i handläggningen av ett ärende om de har deltagit i det slutliga beslutet i denna sak i samband med registrering av varumärket eller en invändning. Ledamöterna av överklagandenämnderna får inte delta i handläggningen av överklaganden om de har deltagit i det beslut som överklagas.

2. Om en ledamot av en enhet inom byrån eller av en överklagandenämnd anser att han inte bör delta i handläggningen av ett ärende, på grund av något av de skäl som anges i punkt 1 eller av någon annan anledning, ska han underrätta sin enhet om detta.

3. Varje part i ett överklagande, som anser att en granskare eller en ledamot av en enhet inom byrån eller av en överklagandenämnd är jävig på grund av något av de skäl som anges i punkt 1 eller vars opartiskhet i övrigt kan ifrågasättas, kan invända mot att denne deltar i handläggningen av överklagandet. Invändningen ska avvisas om parten i ett överklagande har vidtagit åtgärder i ärendet trots tidigare dom om att grund för jäv förelåg. Invändning får inte göras på grund av en granskares eller ledamots nationalitet.

4. Enheterna inom byrån och överklagandenämnderna ska, i de fall som anges i punkterna 2 och 3, fatta beslut utan att den berörda ledamoten deltar. Vid beslutsfattandet ska suppleanten träda i den ledamots ställe som inte anser sig kunna delta i handläggningen eller mot vilken jäv har invänts.

AVSNITT 5

Budget och finansiell kontroll

Artikel 138

Budgetkommitté

1. En budgetkommitté ska inrättas inom byrån. Budgetkommittén ska ha de befogenheter som den tilldelas i detta avsnitt samt i artikel 38.4.

2. Artiklarna 126.6, 127, 128, 129.1–4 och 129.6–7 ska tillämpas på budgetkommittén.

▼B

3. Budgetkommittén ska fatta beslut med enkel majoritet bland medlemsstaternas företrädare. En majoritet av tre fjärdedelar av medlemsstaternas företrädare krävs emellertid för beslut som budgetkommittén är bemyndigad att fatta enligt artiklarna 38.4, 140.3 och 143. I båda fallen har varje medlemsstat en röst.

Artikel 139

Budget

1. Byråns samtliga inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår, som ska sammanfalla med kalenderåret, och redovisas i byråns budget.

2. Inkomster och utgifter i budgeten ska balansera varandra.

3. Inkomsterna ska, förutom eventuella övriga inkomster, bestå av de avgifter som ska betalas enligt avgiftsbestämmelserna, de avgifter som ska betalas enligt det i artikel 140 nämnda Madridprotokollet för en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskaperna och andra betalningar till de avtalsslutande parterna i Madridprotokollet, de avgifter som ska betalas enligt den i artikel 106c i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ([1]) nämnda Genèveakten för en internationell registrering där Europeiska gemenskapen designeras och andra betalningar till de avtalsslutande parterna i Genèveakten, samt, i den utsträckning det är nödvändigt, av ett bidrag från Europeiska gemenskapernas allmänna budget, kommissionens avsnitt, under en särskild budgetrubrik.

Artikel 140

Upprättande av budget

1. Direktören ska varje år göra en beräkning av byråns inkomster och utgifter för följande budgetår och senast den 31 mars varje år överlämna den till budgetkommittén tillsammans med en förteckning över tjänsterna.

2. Om budgetberäkningen innefattar bidrag från gemenskapen ska budgetkommittén omedelbart vidarebefordra beräkningen till kommissionen, som i sin tur ska vidarebefordra den till gemenskapernas budgetansvariga myndighet. Kommissionen får bifoga ett eget yttrande tillsammans med en alternativ beräkning.

3. Budgetkommittén ska anta budgeten som också ska innehålla byråns tjänsteförteckning. Om beräkningen innefattar bidrag från gemenskapernas allmänna budget ska byråns budget vid behov justeras.

Artikel 141

Revision och kontroll

1. Inom byrån ska en funktion för intern revision införas, och dess verksamhet ska bedrivas under beaktande av relevanta internationella normer. Internrevisorn, som utses av ordföranden, ska ansvara inför honom för kontrollen av att systemen och förfarandena för byråbudgetens genomförande fungerar väl.

([1]) EGT L 3, 5.1.2002, s. 1.

▼B

2. Internrevisorn ska bistå ordföranden med råd vid hanteringen av risker genom självständiga synpunkter på utvärderings- och kontrollsystemens kvalitet och genom att lämna rekommendationer om hur villkoren för att utföra olika uppgifter kan förbättras, samt främja en sund ekonomisk förvaltning.

3. Ansvaret för att inrätta system och förfaranden för interna kontroller anpassade till uppgifterna ska ligga hos utanordnaren.

Artikel 142

Revision av räkenskaper

1. Direktören ska senast den 31 mars varje år överlämna byråns räkenskaper över totala inkomster och utgifter under föregående budgetår till kommissionen, Europaparlamentet, budgetkommittén och revisionsrätten. Revisionsrätten ska granska dem i enlighet med artikel 248 i fördraget.

2. Budgetkommittén ska bevilja byråns direktör ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten.

Artikel 143

Finansiella bestämmelser

Budgetkommittén ska, efter samråd med kommissionen och Europeiska gemenskapernas revisionsrätt, anta interna finansiella bestämmelser i vilka särskilt ska anges förfarandet för att upprätta och genomföra byråns budget. I den utsträckning det är förenligt med byråns särskilda karaktär ska de finansiella bestämmelserna vägledas av de budgetbestämmelser som gäller för andra organ som har inrättats av gemenskapen.

Artikel 144

Avgiftsbestämmelser

1. I avgiftsbestämmelserna ska särskilt fastställas avgifternas storlek och hur de ska tas ut.

2. Avgifterna ska fastställas på en sådan nivå att inkomsterna från dessa i princip är tillräckliga för att balansera byråns budget.

3. Avgiftsbestämmelserna ska antas och ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 163.2.

AVDELNING XIII

INTERNATIONELL REGISTRERING AV VARUMÄRKEN

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 145

Tillämpning av bestämmelser

Denna förordning och dess tillämpningsföreskrifter ska, om inte annat föreskrivs i denna avdelning, tillämpas på ansökningar om internationella registreringar enligt protokollet till Madridöverenskommelsen om

▼B

den internationella registreringen av varumärken, antaget i Madrid den 27 juni 1989 (nedan kallade *internationella ansökningar* respektive *Madridprotokollet*) som grundas på en ansökan om gemenskapsvarumärke eller på ett gemenskapsvarumärke, och på registreringar av varumärken i det internationella register som förs av den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (nedan kallade *internationella registreringar* respektive *den internationella byrån*) vilka designerar Europeiska gemenskapen.

AVSNITT 2

Internationell registrering som grundas på en ansökan om gemenskapsvarumärke eller på ett gemenskapsvarumärke

Artikel 146

Ingivande av en internationell ansökan

1. Internationella ansökningar enligt artikel 3 i Madridprotokollet som grundas på en ansökan om gemenskapsvarumärke eller på ett gemenskapsvarumärke ska ges in till byrån.

2. Om en internationell ansökan ges in innan det varumärke på vilket den internationella registreringen ska grundas har registrerats som ett gemenskapsvarumärke, ska den som ansöker om den internationella registreringen ange huruvida den internationella registreringen ska grundas på en ansökan om gemenskapsvarumärke eller på en registrering av ett gemenskapsvarumärke. Om den internationella registreringen ska grundas på ett gemenskapsvarumärke när detta har registrerats ska den internationella ansökan anses ha inkommit till byrån den dag då gemenskapsvarumärket registrerades.

Artikel 147

Den internationella ansökans form och innehåll

1. Den internationella ansökan ska inges på något av Europeiska gemenskapens officiella språk på ett formulär som byrån tillhandahåller. Om sökanden inte anger något annat på formuläret när denne inger den internationella ansökan, ska byråns korrespondens med sökanden ske på ansökningsspråket med användning av ett standardformulär.

2. Om en internationell ansökan inges på ett språk som inte är något av de språk som är tillåtna enligt Madridprotokollet, ska sökanden ange ett andra språk bland dessa. Detta andra språk ska vara det på vilket byrån överlämnar den internationella ansökan till den internationella byrån.

3. Om en internationell ansökan inges på ett annat språk än något av de språk som enligt Madridprotokollet är tillåtna för ingivande av internationella ansökningar, kan sökanden ombesörja att förteckningen över varor eller tjänster översätts till det språk på vilket den internationella ansökan ska överlämnas till den internationella byrån enligt punkt 2.

4. Byrån ska översända den internationella ansökan till den internationella byrån så snart som möjligt.

▼B

5. Vid ingivandet av en internationell ansökan ska en avgift betalas till byrån. I det fall som avses i artikel 146.2 andra meningen ska avgiften betalas senast den dag då gemenskapsvarumärket registreras. Ansökan ska inte anses som ingiven förrän avgiften har betalats.

6. Den internationella ansökan ska uppfylla de tillämpliga villkor som anges i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 148

Anteckning i akterna och i registret

1. Datum och nummer för en internationell registrering som grundas på en ansökan om gemenskapsvarumärke ska antecknas i akten för den ansökningen. Om ansökan leder till ett gemenskapsvarumärke ska den internationella registreringens datum och nummer antecknas i registret.

2. Datum och nummer för en internationell registrering som grundas på ett gemenskapsvarumärke ska antecknas i registret.

Artikel 149

Begäran om territoriell utsträckning efter en internationell registrering

En begäran om territoriell utsträckning som görs efter en internationell registrering enligt artikel 3*ter*.2 i Madridprotokollet kan ges in genom byråns förmedling. Begäran ska ges in på det språk på vilket den internationella ansökan ingavs enligt artikel 147.

Artikel 150

Internationella avgifter

Alla avgifter som ska betalas till den internationella byrån enligt Madridprotokollet ska betalas direkt till denna.

AVSNITT 3

Internationella registreringar som designerar europeiska gemenskapen

Artikel 151

Verkan av internationella registreringar som designerar Europeiska gemenskapen

1. En internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen ska, från och med registreringsdagen enligt artikel 3.4 i Madridprotokollet eller från och med dagen för den påföljande designeringen av Europeiska gemenskapen enligt artikel 3*ter*.2 i Madridprotokollet, ha samma verkan som en ansökan om gemenskapsvarumärke.

2. Om ingen underrättelse om vägrat skydd har lämnats enligt artikel 5.1 och 5.2 i Madridprotokollet eller om en sådan vägran har återkallats, ska den internationella registreringen av ett varumärke som designerar Europeiska gemenskapen, från och med den dag som nämns i punkt 1, ha samma verkan som registreringen av ett varumärke som gemenskapsvarumärke.

▼B

3. Vid tillämpningen av artikel 9.3 ska offentliggörandet av uppgifterna i den internationella registrering som designerar Europeiska gemenskapen enligt artikel 152.1 ersätta offentliggörandet av en ansökan om gemenskapsvarumärke, och offentliggörande enligt artikel 152.2 ska ersätta offentliggörandet av registreringen av ett gemenskapsvarumärke.

Artikel 152

Offentliggörande

1. Byrån ska offentliggöra datum för registrering av varumärken som designerar Europeiska gemenskapen enligt artikel 3.4 i Madridprotokollet eller datum för den efterföljande utsträckningen till Europeiska gemenskapen enligt artikel 3*ter*.2 i Madridprotokollet, det språk på vilket den internationella ansökan ingetts och det andra språk som sökanden har angett, numret för den internationella registreringen samt datum för offentliggörande av registreringen i den tidskrift (Gazette) som ges ut av den internationella byrån, en återgivning av varumärket samt numren på de klasser som varorna eller tjänsterna tillhör och för vilka skydd åberopas.

2. Om ingen underrättelse om vägrat skydd för en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen har lämnats enligt artikel 5.1 och 5.2 i Madridprotokollet eller om en sådan vägran har återkallats, ska byrån offentliggöra denna uppgift tillsammans med numret för den internationella registreringen och, i förekommande fall, datum för offentliggörande av registreringen i den tidskrift (Gazette) som ges ut av den internationella byrån.

Artikel 153

Företräde

1. Den som ansöker om en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen kan i den internationella ansökan åberopa företrädet för ett tidigare varumärke som är registrerat i en medlemsstat, inklusive ett varumärke som är registrerat i Beneluxländerna, eller som är registrerat enligt internationella avtal med rättsverkan i en medlemsstat, enligt vad som föreskrivs i artikel 34.

2. Innehavaren av en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen kan, från och med dagen för offentliggörandet av en sådan registrerings ikraftträdande enligt artikel 152.2, vid byrån åberopa företrädet för ett tidigare varumärke som är registrerat i en medlemsstat, inklusive ett varumärke som är registrerat i Beneluxländerna, eller som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i en medlemsstat enligt artikel 35. Byrån ska anmäla detta till den internationella byrån.

Artikel 154

Prövning med avseende på absoluta registreringshinder

1. Internationella registreringar som designerar Europeiska gemenskapen ska bli föremål för prövning med avseende på absoluta registreringshinder på samma sätt som ansökningar om gemenskapsvarumärken.

2. Skydd av en internationell registrering får inte vägras innan innehavaren av den internationella registreringen har fått tillfälle att avstå från eller begränsa skyddet i fråga om Europeiska gemenskapen, eller att yttra sig.

▼B

3. Vägrat skydd ska motsvara ett avslag på ansökan om gemenskapsvarumärke.

4. Om skydd för en internationell registrering vägras genom ett beslut enligt denna artikel som har vunnit laga kraft, eller om innehavaren av den internationella registreringen har avstått från skyddet i fråga om Europeiska gemenskapen enligt punkt 2, ska byrån till innehavaren av den internationella registreringen återbetala en del av den individuella avgiften enligt närmare bestämmelser i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 155

Granskning

1. Så snart som byrån har fått en underrättelse om en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen, ska den upprätta en granskningsrapport för gemenskapen enligt artikel 38.1.

2. Så snart som byrån har fått en underrättelse om en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen, ska den översända en kopia av denna till det centrala organet för industriell äganderätt i varje medlemsstat som har meddelat byrån sitt beslut att göra en granskning i sitt eget varumärkesregister enligt artikel 38.2.

3. Artikel 38.3–38.6 ska tillämpas i tillämpliga delar.

4. Byrån ska underrätta innehavarna av alla äldre gemenskapsvarumärken eller ansökningar om gemenskapsvarumärken som nämns i gemenskapens granskningsrapport om offentliggörandet av den internationella registrering som designerar Europeiska gemenskapen enligt artikel 152.1.

Artikel 156

Invändning

1. Internationella registreringar som designerar Europeiska gemenskapen ska göras till föremål för invändning på samma sätt som offentliggjorda ansökningar om gemenskapsvarumärken.

2. En anmälan om invändning ska registreras inom tre månader efter den sexmånadersperiod som följer på dagen för offentliggörandet enligt artikel 152.1. Invändningen ska inte anses som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats.

3. Vägrat skydd ska motsvara avslag på en ansökan om gemenskapsvarumärke.

4. Om skydd för en internationell registrering vägras genom ett beslut enligt denna artikel som har vunnit laga kraft eller om innehavaren av den internationella registreringen har avstått från skyddet i fråga om Europeiska gemenskapen före ett beslut enligt denna artikel som har vunnit laga kraft ska byrån till innehavaren av den internationella registreringen återbetala en del av den individuella avgiften enligt närmare bestämmelser i tillämpningsföreskrifterna.

▼B

Artikel 157

Utbyte av ett gemenskapsvarumärke mot en internationell registrering

Byrån ska på begäran anteckna i registret att ett gemenskapsvarumärke ska anses vara ersatt med en internationell registrering enligt artikel 4*bis* i Madridprotokollet.

Artikel 158

Ogiltigförklaring av en internationell registrerings verkan

1. Verkan av en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen kan ogiltigförklaras.

2. Ansökan om ogiltigförklaring av verkan av en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen ska motsvara en ansökan om upphävande enligt artikel 51 eller om ogiltigförklaring enligt artikel 52 eller artikel 53.

Artikel 159

Omvandling av en designering av Europeiska gemenskapen genom internationell registrering till en ansökan om nationellt varumärke eller till en designering av medlemsstater

1. Om en designering av Europeiska gemenskapen genom internationell registrering har avslagits eller upphör att ha verkan, kan innehavaren av den internationella registreringen ansöka om omvandling av designeringen av Europeiska gemenskapen

a) till en ansökan om ett nationellt varumärke enligt artiklarna 112, 113 och 114,

b) till en designering av en medlemsstat som är part i Madridprotokollet eller Madridöverenskommelsen om den internationella registreringen av varumärken, antagen i Madrid den 14 april 1891, i reviderad och ändrad form (nedan kallad *Madridöverenskommelsen*), under förutsättning att det på dagen för ansökan om omvandling enligt Madridprotokollet eller Madridöverenskommelsen hade varit möjligt att direkt designera den medlemsstaten. Artiklarna 112, 113 och 114 ska tillämpas.

2. Den ansökan om nationellt varumärke eller den designering av en medlemsstat som är part i Madridprotokollet eller Madridöverenskommelsen som följer av omvandlingen av designeringen av Europeiska gemenskapen genom internationell registrering ska i den berörda medlemsstaten ha verkan från dagen för den internationella registreringen enligt artikel 3.4 i Madridprotokollet eller dagen för utsträckning till Europeiska gemenskapen enligt artikel 3*ter*.2 i Madridprotokollet om denna ägde rum efter den internationella registreringen, eller denna registrerings prioritetsdag och, i förekommande fall, företrädet för ett varumärke i denna stat enligt artikel 153.

3. En begäran om omvandling ska offentliggöras.

▼B

Artikel 160

Bruk av ett varumärke som är föremål för en internationell registrering

Vid tillämpningen av artiklarna 15.1, 42.2, 51.1 a och 57.2 ska dagen för offentliggörandet enligt artikel 152.2 motsvara registreringsdagen vid fastställandet av den dag från och med vilken det varumärke som är föremål för en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen ska ha tagits i verkligt bruk i gemenskapen.

Artikel 161

Omvandling

1. Om inte annat följer av punkt 2 ska de bestämmelser som ska tillämpas på ansökningar om gemenskapsvarumärke på motsvarande sätt tillämpas på ansökningar om omvandling av en internationell registrering till en ansökan om gemenskapsvarumärke enligt artikel 9 *quinquies* i Madridprotokollet.

2. När en ansökan om omvandling avser en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskapen och som har offentliggjorts enligt artikel 152.2 ska artiklarna 37–42 inte tillämpas.

AVDELNING XIV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 162

Tillämpningsföreskrifter för gemenskapen

1. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna förordning ska antas.

2. Förutom de avgifter som anges i föregående artiklar ska avgifter tas ut i enlighet med tillämpningsföreskrifterna i de fall som anges nedan:

a) Försenad inbetalning av registreringsavgift.

b) Utfärdande av kopia av registreringsbevis.

c) Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till ett gemenskapsvarumärke.

d) Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till en ansökan om gemenskapsvarumärke.

e) Avförande av en licens eller annan rättighet från registret.

f) Ändring av ett registrerat varumärke.

g) Utfärdande av registerutdrag.

h) Tillhandahållande av akter.

i) Utlämnande av kopior av handlingar.

▼B

j) Utlämnande av en bestyrkt kopia av ansökan.

k) Lämnande av uppgifter om ett ärende.

l) Omprövning av återbetalningsbeslut vad gäller kostnader i ett förfarande.

3. Tillämpningsföreskrifterna och rättegångsreglerna för överklagandenämnderna ska antas och ändras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 163.2.

Artikel 163

Inrättande av en kommitté och förfaranden för antagande av tillämpningsföreskrifter

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för avgifter, tillämpningsföreskrifter och förfaranden i överklagandenämnderna vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 164

Förenlighet med andra bestämmelser i gemenskapsrätten

Bestämmelserna i förordning (EG) nr 510/2006, särskilt artikel 14, ska inte påverkas av den här förordningen.

Artikel 165

Bestämmelser i samband med utvidgningen av gemenskapen

▼A1

1. Från och med anslutningsdagen för Bulgarien, Tjeckien, Estland, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien (nedan kallade *ny(a) medlemsstat(er)*) ska gemenskapsvarumärken som registrerats eller ansökts om enligt denna förordning före anslutningsdagen utsträckas till de medlemsstaternas territorium så att de har samma verkan i hela gemenskapen.

▼B

2. Registrering av ett gemenskapsvarumärke, som är föremål för ansökan på dagen för anslutningen, får inte vägras med hänsyn till något av de absoluta registreringshinder som räknas upp i artikel 7.1, om hindret blev tillämpligt enbart på grund av en ny medlemsstats anslutning.

3. Om en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke har getts in under de sex månaderna närmast före dagen för anslutningen får invändningar framställas enligt artikel 41 om ett äldre varumärke eller annan äldre rättighet som avses i artikel 8 förvärvats i en ny medlemsstat före anslutningen, under förutsättning att varumärket eller rättigheten förvärvats i god tro och att ansökningsdagen eller, i förekommande

▼B

fall, dagen för prioritet eller dagen för förvärvet i den nya medlemsstaten av det äldre varumärket eller den andra äldre rättigheten föregår ansökningsdagen eller, i förekommande fall, dagen för prioritet av det gemenskapsvarumärke som ansökan gäller.

4. Ett gemenskapsvarumärke enligt punkt 1 får inte förklaras ogiltigt

a) enligt artikel 52 om grunderna för ogiltigheten blir tillämpliga endast på grund av en ny medlemsstats anslutning,

b) enligt artikel 53.1 och 53.2 om den äldre nationella rättigheten registrerats, ansökts om eller förvärvats i en ny medlemsstat före dagen för anslutningen.

5. Användningen av ett gemenskapsvarumärke enligt punkt 1 får förbjudas i enlighet med artiklarna 110 och 111 om det äldre varumärket eller den andra äldre rättigheten registrerats, ansökts om eller förvärvats i den nya medlemsstaten i god tro före den statens anslutningsdag, eller, i förekommande fall, dess dag för prioritet ligger i tiden före den statens anslutningsdag.

Artikel 166

Upphörande

Förordning (EG) nr 40/94, ändrad genom de rättsakter som anges i bilaga I, ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 167

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Medlemsstaterna ska inom tre år efter det att förordning (EG) nr 40/94 trädde i kraft vidta de åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa artiklarna 95 och 114.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Upphävd förordning och ändringar av denna i kronologisk ordning

(som det hänvisas till i artikel 166)

Rådets förordning (EG) nr 40/94 (EGT L 11, 14.1.1994, s. 1)	
Rådets förordning (EG) nr 3288/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 83)	
Rådets förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36)	Endast punkt 48 i bilaga III
Rådets förordning (EG) nr 1653/2003 (EUT L 245, 29.9.2003, s. 36)	
Rådets förordning (EG) nr 1992/2003 (EUT L 296, 14.11.2003, s. 1)	
Rådets förordning (EG) nr 422/2004 (EUT L 70, 9.3.2004, s. 1)	
Rådets förordning (EG) nr 1891/2006 (EUT L 386, 29.12.2006, s. 14)	Endast artikel 1
Bilaga II del 4 C I i 2003 års anslutningsakt (EUT L 236, 23.9.2003, s. 342)	
Bilaga III punkt 1.I i 2005 års anslutningsakt (EUT L 157, 21.6.2005, s. 231)	

▼B

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 40/94	Denna förordning
Artiklarna 1–14	Artiklarna 1–14
Artikel 15.1	Artikel 15.1 första stycket
Artikel 15.2, inledningen	Artikel 15.1 andra stycket, inledningen
Artikel 15.2 a	Artikel 15.1 andra stycket a
Artikel 15.2 b	Artikel 15.1 andra stycket b
Artikel 15.3	Artikel 15.2
Artiklarna 16–36	Artiklarna 16–36
Artikel 37	—
Artikel 38	Artikel 37
Artikel 39	Artikel 38
Artikel 40	Artikel 39
Artikel 41	Artikel 40
Artikel 42	Artikel 41
Artikel 43	Artikel 42
Artikel 44	Artikel 43
Artikel 44a	Artikel 44
Artikel 45–48	Artikel 45–48
Artikel 48a	Artikel 49
Artikel 49	Artikel 50
Artikel 50	Artikel 51
Artikel 51	Artikel 52
Artikel 52	Artikel 53
Artikel 53	Artikel 54
Artikel 54	Artikel 55
Artikel 55	Artikel 56
Artikel 56	Artikel 57
Artikel 57	Artikel 58
Artikel 58	Artikel 59
Artikel 59	Artikel 60
Artikel 60	Artikel 61
Artikel 60a	Artikel 62
Artikel 61	Artikel 63
Artikel 62	Artikel 64
Artikel 63	Artikel 65
Artikel 64	Artikel 66
Artikel 65	Artikel 67
Artikel 66	Artikel 68
Artikel 67	Artikel 69
Artikel 68	Artikel 70
Artikel 69	Artikel 71
Artikel 70	Artikel 72
Artikel 71	Artikel 73
Artikel 72	Artikel 74

▼B

Förordning (EG) nr 40/94	Denna förordning
Artikel 73	Artikel 75
Artikel 74	Artikel 76
Artikel 75	Artikel 77
Artikel 76	Artikel 78
Artikel 77	Artikel 79
Artikel 77a	Artikel 80
Artikel 78	Artikel 81
Artikel 78a	Artikel 82
Artikel 79	Artikel 83
Artikel 80	Artikel 84
Artikel 81	Artikel 85
Artikel 82	Artikel 86
Artikel 83	Artikel 87
Artikel 84	Artikel 88
Artikel 85	Artikel 89
Artikel 86	Artikel 90
Artikel 87	Artikel 91
Artikel 88	Artikel 92
Artikel 89	Artikel 93
Artikel 90	Artikel 94
Artikel 91	Artikel 95
Artikel 92	Artikel 96
Artikel 93	Artikel 97
Artikel 94.1, inledningen	Artikel 98.1, inledningen
Artikel 94.1 första strecksatsen	Artikel 98.1 a
Artikel 94.1 andra strecksatsen	Artikel 98.1 b
Artikel 94.2	Artikel 98.2
Artikel 95	Artikel 99
Artikel 96	Artikel 100
Artikel 97	Artikel 101
Artikel 98	Artikel 102
Artikel 99	Artikel 103
Artikel 100	Artikel 104
Artikel 101	Artikel 105
Artikel 102	Artikel 106
Artikel 103	Artikel 107
Artikel 104	Artikel 108
Artikel 105	Artikel 109
Artikel 106	Artikel 110
Artikel 107	Artikel 111
Artikel 108	Artikel 112
Artikel 109	Artikel 113
Artikel 110	Artikel 114
Artikel 111	Artikel 115
Artikel 112	Artikel 116
Artikel 113	Artikel 117
Artikel 114	Artikel 118

▼B

Förordning (EG) nr 40/94	Denna förordning
Artikel 115	Artikel 119
Artikel 116	Artikel 120
Artikel 117	Artikel 121
Artikel 118	Artikel 122
Artikel 118a	Artikel 123
Artikel 119	Artikel 124
Artikel 120	Artikel 125
Artikel 121.1 och 121.2	Artikel 126.1 och 126.2
Artikel 121.3	—
Artikel 121.4	Artikel 126.3
Artikel 121.5	Artikel 126.4
Artikel 121.6	Artikel 126.5
Artikel 122	Artikel 127
Artikel 123	Artikel 128
Artikel 124	Artikel 129
Artikel 125	Artikel 130
Artikel 126	Artikel 131
Artikel 127	Artikel 132
Artikel 128	Artikel 133
Artikel 129	Artikel 134
Artikel 130	Artikel 135
Artikel 131	Artikel 136
Artikel 132	Artikel 137
Artikel 133	Artikel 138
Artikel 134	Artikel 139
Artikel 135	Artikel 140
Artikel 136	Artikel 141
Artikel 137	Artikel 142
Artikel 138	Artikel 143
Artikel 139	Artikel 144
Artikel 140	Artikel 145
Artikel 141	Artikel 146
Artikel 142	Artikel 147
Artikel 143	Artikel 148
Artikel 144	Artikel 149
Artikel 145	Artikel 150
Artikel 146	Artikel 151
Artikel 147	Artikel 152
Artikel 148	Artikel 153
Artikel 149	Artikel 154
Artikel 150	Artikel 155
Artikel 151	Artikel 156
Artikel 152	Artikel 157
Artikel 153	Artikel 158
Artikel 154	Artikel 159
Artikel 155	Artikel 160
Artikel 156	Artikel 161

▼B

Förordning (EG) nr 40/94	Denna förordning
Artikel 157.1	Artikel 162.1
Artikel 157.2, inledningen	Artikel 162.2, inledningen
Artikel 157.2 punkt 2	Artikel 162.2 a
Artikel 157.2 punkt 3	Artikel 162.2 b
Artikel 157.2 punkt 5	Artikel 162.2 c
Artikel 157.2 punkt 6	Artikel 162.2 d
Artikel 157.2 punkt 7	Artikel 162.2 e
Artikel 157.2 punkt 8	Artikel 162.2 f
Artikel 157.2 punkt 9	Artikel 162.2 g
Artikel 157.2 punkt 10	Artikel 162.2 h
Artikel 157.2 punkt 11	Artikel 162.2 i
Artikel 157.2 punkt 12	Artikel 162.2 j
Artikel 157.2 punkt 13	Artikel 162.2 k
Artikel 157.2 punkt 14	Artikel 162.2 l
Artikel 157.3	Artikel 162.3
Artikel 158	Artikel 163
Artikel 159	Artikel 164
Artikel 159a.1, 159a.2 och 159a.3	Artikel 165.1, 165.2 och 165.3
Artikel 159a.4, inledningen	Artikel 165.4, inledningen
Artikel 159a.4 första strecksatsen	Artikel 165.4 a
Artikel 159a.4 andra strecksatsen	Artikel 165.4 b
Artikel 159a.5	Artikel 165.5
—	Artikel 166
Artikel 160.1	Artikel 167.1
Artikel 160.2	Artikel 167.2
Artikel 160.3 och 160.4	—
—	Bilaga I
—	Bilaga II